

Prima pagină>Bani/Creanțe pecuniare>Cereri cu valoare redusă

Cereri cu valoare redusă

Procedura europeană privind cererile cu valoare redusă este menită să simplifice și să accelereze soluționarea acțiunilor transfrontaliere al căror obiect nu depășește 5 000€.

Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este pusă la dispoziția justițiabililor ca o alternativă la procedurile prevăzute de legislațiile statelor membre. O hotărâre pronunțată în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă este recunoscută și executabilă într-un alt stat membru fără să fie necesară o hotărâre de încuviințare a executării și fără să existe vreo posibilitate de a se opune recunoașterii sale.

Pentru derularea procedurii cu privire la cererile cu valoare redusă există anumite formulare-tip, acestea fiind disponibile [aici](#) în toate limbile. Pentru a iniția procedura trebuie completat formularul A, la care se atașează orice documente justificative, cum ar fi chitanțe, facturi etc.

Formularul A trebuie transmis instanței competente. În momentul în care instanța primește formularul de cerere, aceasta trebuie să completeze secțiunea care îi este rezervată din formularul de răspuns. În termen de 14 zile de la primirea formularului de cerere, instanța trimite pârâtului un exemplar al acestuia, însoțit de formularul de răspuns. Pârâtul are la dispoziție 30 de zile pentru a răspunde prin completarea secțiunii care îi este rezervată din formularul de răspuns. Instanța trimite reclamantului o copie a răspunsului acestuia în termen de 14 zile.

În termen de 30 de zile de la primirea răspunsului pârâtului (în cazul în care există un astfel de răspuns), instanța trebuie fie să se pronunțe cu privire la cererea cu valoare redusă, fie să solicite precizări suplimentare în scris de la oricare dintre părți, fie să citeze părțile la o dezbateră orală. Dacă se organizează o dezbateră orală, nu este necesară reprezentarea părților de către un avocat și în cazul în care instanța deține echipamente adecvate, audierea ar trebui să aibă loc prin videoconferință sau teleconferință.

Cu formularul emis de instanță (care este posibil să trebuiască tradus în limba celui alt stat membru) și o copie după hotărârea judecătorească, hotărârea este executorie în toate celelalte state membre ale Uniunii Europene, fără alte formalități suplimentare. Singurul motiv pentru care poate fi refuzată executarea într-un alt stat membru este existența, în acest stat membru, a unei hotărâri judecătorești contradictorii pronunțată între aceleași părți. Executarea este efectuată conform normelor și procedurilor naționale ale statului membru în care are loc executarea.

Linkuri utile

[Regulamentul \(CE\) nr. 861/2007 - versiunea consolidată a textului din data de 14 iunie 2017](#) PDF (1931 Kb) [ro](#)

[Ghid de utilizare a procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă](#) PDF (1296 Kb) [ro](#)

[Ghid practic privind aplicarea procedurii cu valoare redusă](#) PDF (2197 Kb) [ro](#)

[Infografic pentru consumatori](#) PDF (105 Kb) [ro](#)

[Broșură pentru profesioniștii din domeniul juridic](#) PDF (554 Kb) [ro](#)

[Broșură pentru întreprinderi](#) PDF (234 Kb) [ro](#)

[Set de instrumente web: informații privind procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă](#) (12260 Kb) [ro](#)

[Cereri cu valoare redusă – notificările statelor membre și instrument de căutare a instanței/autorității competente](#)

[Pentru informații detaliate de la nivel național, selectați drapelul țării care vă interesează.](#)

Pagini conexe:

[Taxele judiciare aferente procedurii europene privind cererile cu valoare redusă](#)

[Formulare pentru cereri cu valoare redusă](#)

Ultima actualizare: 18/07/2019

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [nl](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Cereri cu valoare redusă - Belgia

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Nu există o procedură specifică pentru cererile cu valoare redusă în conformitate cu legislația belgiană. Există doar un tip de „proceduri simplificate pentru somația de plată”. A se vedea fișierul separat.

Nu există o procedură specifică pentru cererile cu valoare redusă. Se utilizează procedura de drept comun, care este totuși foarte simplă.

Procedura obișnuită este prezentată mai jos:

chemare în judecată printr-o citație comunicată prin executorul judecătoresc
schimb de argumente scrise, prezentarea concluziilor
data ședinței de judecată (pledoaria avocatului) și încheierea dezbaterilor
hotărâre.

În principiu, nu există simplificări, deși unele acțiuni nu sunt introduse prin intermediul unei cereri de chemare în judecată, ci mai degrabă printr-o cerere *inter partes*. Un exemplu de litigiu care implică o cerere *inter partes* este un litigiu cu privire la chirie. Secțiunea 1344a din Codul judiciar (Gerechtelijk Wetboek) prevede că, sub rezerva dispozițiilor contractului de închiriere, orice acțiune referitoare la închirierea proprietății poate fi introdusă printr-o cerere scrisă, depusă la grefa judecătorei de pace.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

1.2 Aplicarea procedurii

1.3 Formulare

1.4 Asistență

1.5 Norme privind administrarea probelor

1.6 Procedura scrisă

1.7 Conținutul hotărârii

1.8 Rambursarea cheltuielilor

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Linkuri

Legislația referitoare la procedurile simplificate pentru somația de plată: site-ul [Service public fédéral Justice](#) ([Serviciul Public Federal de Justiție](#)):

faceți clic pe „Législation consolidée” („Legislație consolidată”) la rubrica „Sources de droit” („Izvoare de drept”)

selecțiați „Code judiciaire” („Codul judiciar”) la rubrica „Nature juridique” („Natura juridică”)

introduceți: „664” la rubrica „Mot(s)” [„Cuvânt(cuvinte)”]

faceți clic pe „Recherche” („Consultare”) , apoi pe „Liste” („Listă”)

faceți clic pe „Détail” („Detalii”)

Ultima actualizare: 26/10/2015

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Bulgaria

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă. De la 1.1.2009, instanțele bulgare aplică Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă. Acțiunile referitoare la cererile cu valoare redusă sunt introduse în instanțele regionale, în timp ce în chestiunile care nu sunt reglementate în mod expres de Regulamentul (CE) nr. 861/2007 se aplică normele generale din Codul de procedură civilă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.2 Aplicarea procedurii

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.3 Formulare

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.4 Asistență

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.6 Procedura scrisă

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.7 Conținutul hotărârii

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Codul bulgar de procedură civilă nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă.

Ultima actualizare: 11/07/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Republica Cehă

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Republica Cehă nu are o procedură specifică privind cererile cu valoare redusă. Categoria cererilor cu valoare redusă (mai exact, mărimea compensației financiare) este luată în considerare numai în procedurile de recurs.

1.2 Aplicarea procedurii

Articolul 202 alineatul (2) din Codul de procedură civilă prevede că nu sunt admisibile recursurile împotriva hotărârilor judecătorești care stabilesc o compensație pecuniară mai mică de 10 000 CZK, excluzând dobânzile și taxele aferente cererii; această prevedere nu se aplică hotărârilor pronunțate în lipsă.

Prin urmare, pot fi formulate recursuri împotriva hotărârilor pronunțate în lipsă, chiar dacă acestea se referă la sume mai mici de 10 000 CZK.

Articolul 238 alineatul (1) litera (c) din Codul de procedură civilă prevede că nu sunt admisibile recursurile în chestiuni de drept împotriva hotărârilor și a ordinelor judecătorești a căror parte dispozitivă atacată prin recurs a stabilit o compensație pecuniară mai mică de 50 000 CZK (excluzând dobânzile și taxele aferente cererii), cu excepția cazului în care aceste hotărâri și ordine judecătorești se referă la relații cu consumatorii stabilite prin contract sau la relații de muncă stabilite prin contract.

1.3 Formulare

Nu există formulare specifice pentru o procedură privind cererile cu valoare redusă.

1.4 Asistență

Conform Codului de procedură civilă, instanțele au obligația de a informa părțile cu privire la drepturile și obligațiile lor procedurale. În acest sens, legea stabilește ce informații trebuie să furnizeze instanța părților în situația procedurală specifică.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În cazul litigiilor soluționate conform procedurii civile, prezentarea, evaluarea și obținerea probelor sunt reglementate de același norme, indiferent de suma implicată.

1.6 Procedura scrisă

Legea privind procedura cu privire la cererile cu valoare redusă nu stabilește nicio excepție în privința modului în care se desfășoară aceasta.

1.7 Conținutul hotărârii

Hotărârile privind cererile cu valoare redusă nu diferă de alte hotărâri în ceea ce privește conținutul.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Rambursarea costurilor este reglementată de normele generale ale procedurii civile.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

După cum s-a menționat mai sus, recursurile împotriva hotărârilor judecătorești care stabilesc o compensație pecuniară mai mică de 10 000 CZK, excluzând dobânzile și taxele aferente cererii, nu sunt admisibile; această prevedere nu se aplică hotărârilor pronunțate în lipsă.

Ultima actualizare: 06/03/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [de](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Cereri cu valoare redusă - Germania

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung*) nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă. Cu toate acestea, la articolul 495a din cod se prevede o procedură simplificată. În temeiul acestui articol, instanța își poate alege procedura după cum consideră necesar, în cazurile în care valoarea litigiului nu depășește 600 EUR. Codul nu prevede alte restricții de aplicabilitate a acestei proceduri (de exemplu, numai pentru numite tipuri de litigii).

1.2 Aplicarea procedurii

Prin urmare, în astfel de cazuri, își poate alege procedura după cum consideră necesar, având în special dreptul de utiliza anumite căi de simplificare a procedurii. Instanța nu este însă obligată să facă acest lucru. Astfel, chiar și în cazul în care valoarea litigiului nu depășește 600 EUR, instanța poate să recurgă la procedura prevăzută în normele obișnuite.

Dacă instanța își alege procedura după cum consideră necesar, părțile nu se pot opune. Ele au doar posibilitate de a solicita o ședință publică.

1.3 Formulare

Nu trebuie utilizate formulare speciale.

1.4 Asistență

Se aplică regulile generale, întrucât numai organizarea procedurii este simplificată. Părțile care nu sunt reprezentate de un avocat beneficiază de aceeași asistență precum cele care sunt reprezentate de un avocat. De exemplu, în acțiunile introduse în fața instanțelor locale (*Amtsgerichte*), cererea poate fi înregistrată prin proces-verbal la grefa instanței. O persoană reprezentată de un avocat are, la rândul său, posibilitatea de a-și înregistra cererea prin proces-verbal în loc să o depună prin avocat.

De asemenea, faptul că o parte este reprezentată sau nu de un avocat nu influențează în nici un fel natura și domeniul de aplicare a datoriei instanței de a informa și de a consilia (*Aufklärungs- und Hinweispflichten*). Instanța este obligată prin lege să explice procedura din punct de vedere juridic și faptic și să ofere toate lămuririle necesare.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În ceea ce privește obținerea probelor, instanța nu este limitată la metodele uzuale. Contrar principiului obținerii probelor în mod direct (*Unmittelbarkeit*) care se aplică în rest și care constă în faptul că martorii, experții sau părțile însele trebuie să fie audiate în fața instanței sesizate în prezența părților, în cazul procedurii simplificate instanța poate să dispună, de exemplu, ca interogarea martorilor, a experților sau a părților să aibă loc prin telefon sau în scris.

1.6 Procedura scrisă

Poate fi utilizată exclusiv o procedură scrisă. Cu toate acestea, trebuie să existe proceduri orale în cazul în care una dintre părți solicită acest lucru.

1.7 Conținutul hotărârii

Structura hotărârii este mai simplă decât în procedurile obișnuite, întrucât, în general, hotărârile pronunțate în litigii a căror valoare nu depășește 600 EUR nu pot fi atacate.

De exemplu, expunerea faptelor poate fi omisă. De asemenea, este posibil să se renunțe la expunerea motivelor dacă părțile sunt de acord sau dacă motivele au fost deja înregistrate în formă sintetică în procesul-verbal. Date fiind însă cerințele în materie de relații juridice internaționale, nu se poate renunța la expunerea motivelor dacă se estimează că hotărârea va fi executată în străinătate [articolul 313a alineatul (4) punctul 5 din Codul de procedură civilă].

În cazul în care, în mod excepțional, instanța permite o cale de atac, aspect lăsat la latitudinea judecătorului, structura hotărârii este reglementată de regulile generale.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Nu există restricții în ceea ce privește suportarea cheltuielilor de judecată; se aplică regulile generale.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

În principiu, hotărârile în litigii a căror valoare nu depășește 600 EUR nu pot fi atacate. Introducerea unei căi de atac este însă permisă în mod excepțional dacă instanța care se pronunță în prim grad de jurisdicție a permis acest lucru în hotărârea sa pe baza interesului deosebit reprezentat de cauza respectivă sau pe baza faptului că dezvoltarea dreptului sau asigurarea unei jurisprudențe omogene necesită pronunțarea unei hotărâri în jurisdicția de apel.

Dacă hotărârea nu poate face obiectul unei căi de atac, instanța care s-a pronunțat în prim grad de jurisdicție trebuie să redeschidă procedura dacă o parte vătămată prin hotărâre obiectează că instanța nu i-a asigurat o audiere adecvată care ar fi putut fi relevantă pentru hotărârea în cauză.

Ultima actualizare: 06/05/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE

și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Irlanda

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Dreptul irlandez prevede o astfel de procedură ca metodă alternativă de a iniția o acțiune civilă cu o valoare redusă. [A se vedea [Normele instanței districtuale \(privind procedura cu privire la cererile cu valoare redusă\) din 1997 și 1999](#)]. Acesta este un serviciu furnizat de oficiile instanței districtuale, care soluționează cererile din partea consumatorilor, cu cheltuieli reduse și fără a fi nevoie de angajarea unui avocat. O astfel de procedură cu privire la o cerere cu valoare redusă (maximum 2 000 EUR) se poate iniția și online.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Tipurile de cereri care pot face obiectul procedurii sunt:

- (i) cereri privind bunuri sau servicii cumpărate pentru uz personal de la un vânzător, în cadrul unei activități comerciale (cereri ale consumatorilor);
- (ii) cereri privind pagube materiale minore (cu excepția vătămărilor corporale);
- (iii) cereri prin care se solicită încasarea (neînapoierea) unei garanții bancare constituite în cadrul unui contract de chirie pentru anumite tipuri de bunuri închiriate. De exemplu, o casă de vacanță sau un apartament/o cameră dintr-o locuință folosită și de proprietar, cu condiția ca o cererea să nu depășească 2 000 EUR.

Cererile referitoare la litigii între proprietari și chiriași sau la unități de cazare închiriate care nu sunt vizate de procedura privind cererile cu valoare redusă pot fi introduse la Comisia pentru închirieri de locuințe private (*Private Residential Tenancies Board*), 2nd Floor, O'Connell Bridge House, D'Olier Street, Dublin 2. Site web: <http://www.prtb.ie/>

Sunt excluse de la procedura privind cererile cu valoare redusă acțiunile care decurg:

- (i) dintr-un acord de închiriere cu opțiune de cumpărare;
- (ii) dintr-o încălcare a unui contract de leasing;
- (iii) din datorii.

1.2 Aplicarea procedurii

Pentru a putea utiliza procedura, consumatorul trebuie să fi cumpărat bunurile sau serviciile pentru uz personal de la un vânzător, în cadrul unei activități comerciale. Din ianuarie 2010, procedura poate fi inițiată și de către un profesionist împotriva altui profesionist. Cererile cu valoare redusă sunt procesate de grefierul instanței districtuale, și anume grefierul responsabil de cererile cu valoare redusă. În cazul în care este posibil, grefierul va negocia o înțelegere între părți, fără a fi nevoie de o ședință de judecată. În cazul în care problema nu poate fi soluționată, grefierul va sesiza instanța districtuală.

Reclamantul trebuie să cunoască numele și adresa persoanei sau societății împotriva căreia inițiază acțiunea. Dacă aceasta este o societate, trebuie utilizată denumirea legală exactă. Aceste informații trebuie să fie exacte astfel încât să se permită *Sheriffului* să execute hotărârea judecătorească (*Decree*).

Dacă grefierul responsabil de cererile cu valoare redusă primește o notificare din partea părâtului prin care acesta contestă creanța sau formulează o cerere reconvențională, grefierul va contacta reclamantul și îi va trimite o copie a răspunsului părâtului. Grefierul poate să audieze ambele părți și poate purta negocieri în încercarea de a se ajunge la un acord.

Dacă părâtul recunoaște creanța, trebuie să informeze grefierul în acest sens, completând formularul de notificare a acceptării răspunderii. În cazul în care părâtul nu răspunde, cererea va fi automat considerată ca necontestată. Instanța districtuală va pronunța o hotărâre în favoarea reclamantului (fără a fi necesară prezența acestuia la proces), pentru suma solicitată, ordonând ca aceasta să fie plătită într-o perioadă de timp scurtă și determinată.

1.3 Formulare

Grefierul responsabil de cererile cu valoare redusă îi pune la dispoziție reclamantului formularul de cerere, însă acesta poate fi descărcat și de pe site-ul web al serviciului instanțelor: <http://www.courts.ie/>

1.4 Asistență

Având în vedere faptul că scopul procedurii privind cererile cu valoare redusă este de a soluționa fără cheltuieli ridicate cererile din partea consumatorilor, fără participarea unui avocat, în general, asistența și consilierea juridică sunt inutile pentru aceste tipuri de cereri.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Dacă problema ajunge în instanță, părțile trebuie să participe la ședințele de judecată de la instanța districtuală. Cauza va fi soluționată de către instanța districtuală în cadrul unei ședințe publice obișnuite. Atunci când se strigă cauza, grefierul cheamă reclamantul pentru a depune mărturie. Mărturiile se depun sub jurământ sau declarație solemnă și părâtul poate adresa întrebări reclamantului referitoare la chestiunile în litigiu. Părâtului i se acordă, de asemenea, posibilitatea de a depune mărturie. Fiecare martor poate fi supus unui interogatoriu încrucișat de către partea adversă sau de către reprezentantul legal, dacă sunt de față. De asemenea, părțile au dreptul de a cita martori sau de a prezenta rapoarte ale martorilor, însă nu vor putea să își recupereze cheltuielile aferente, întrucât procedura nu a fost concepută pentru a acoperi aceste cheltuieli, ci pentru a facilita introducerea de cereri cu valoare redusă într-un cadru relativ necostisitor.

1.6 Procedura scrisă

Dacă nu se ajunge la un acord prin intermediul grefierului responsabil de cererile cu valoare redusă, în ziua ședinței de judecată reclamantul trebuie să aducă dovezi în susținerea cererii, ca de exemplu scrisori, chitanțe sau facturi relevante. În plus, ambele părți vor avea posibilitatea de a face declarații orale și vor putea fi supuși unui interogatoriu încrucișat.

1.7 Conținutul hotărârii

Dacă reclamantul obține câștig de cauză, instanța districtuală va pronunța o hotărâre în favoarea sa, pentru suma solicitată, ordonând ca aceasta să fie plătită într-o perioadă de timp scurtă și determinată.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Părțile pot recurge la serviciile unui consilier juridic, însă nu vor avea dreptul să își recupereze cheltuielile aferente de la cealaltă parte, chiar dacă au succes de cauză. Rațiunea procedurii privind cererile cu valoare redusă este de a facilita introducerea unei astfel de cereri fără a fi necesară angajarea unui avocat consultant sau a unui avocat pledant.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Atât reclamantul, cât și părâtul au dreptul de a ataca o hotărâre pronunțată de instanța districtuală la *Circuit Court*. Cheltuielile de judecată se acordă de *Circuit Court*, dar decizia rămâne la latitudinea judecătorului cauzei.

Linkuri utile

<http://www.courts.ie/>

<http://www.courts.ie/courts.ie/Library3.nsf/PageCurrentWebLookUpTopNav/Small%20Claims%20Procedure>

http://www.citizensinformation.ie/en/justice/courts_system/small_claims_court.html

Ultima actualizare: 06/11/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Grecia

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Există în Grecia o procedură cu privire la cererile cu valoare redusă (și anume, o procedură specifică, simplificată față de procedura obișnuită, care se aplică pentru cererile inferioare unui anumit prag financiar sau în anumite tipuri de litigii, indiferent de pragul financiar)?

Codul de procedură civilă conține dispoziții speciale privind cererile cu valoare redusă (capitolul XIII, articolele 466-472).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Dispozițiile speciale privind cererile cu valoare redusă se aplică: (1) dacă obiectul litigiului este de competența instanței civile districtuale (*eiriodikeio*) și se referă la creanțe sau drepturi asupra bunurilor mobile sau la posesia de bunuri mobile care nu depășesc valoarea de 5 000,00 EUR; sau (2) în cazul în care valoarea în litigiu depășește 5 000,00 EUR, dacă reclamantul declară că va accepta o sumă care nu depășește 5 000,00 EUR drept compensație pentru creanța sau dreptul solicitat prin acțiune. În acest caz, părătul care cade în pretenții va fi obligat fie să satisfacă creanța sau dreptul solicitat prin acțiune, fie să plătească valoarea estimată acceptată de instanță.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedura este obligatorie.

Nici instanța și nici părțile aflate în litigiu nu au opțiunea de a urma procedura ordinară în locul procedurii speciale cu privire la cererile cu valoare redusă.

1.3 Formulare

Nu există formulare.

1.4 Asistență

Se furnizează asistență în probleme procedurale (de exemplu, de către grefier sau judecător) părților care nu sunt reprezentate de un avocat? Dacă da, în ce măsură?

Părțile pot apărea în instanță în nume propriu. De asemenea, o parte poate fi reprezentată de soțul sau soția sa, de o rudă în linie ascendentă sau descendentă, de o rudă până la gradul al doilea sau de o rudă prin alianță până la gradul al doilea sau de un angajat. Se consideră că un soț este întotdeauna în măsură să acționeze în numele celuilalt soț și poate desemna alți reprezentanți. În aceste cazuri, nu există nicio dispoziție care să oblige grefierul sau judecătorul să asiste părțile sau reprezentanții care nu sunt avocați.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Sunt anumite norme privind obținerea probelor mai flexibile în comparație cu procedura ordinară? Dacă da, care și în ce măsură?

În cazul cererilor cu valoare redusă supuse procedurii speciale cu privire la cererile cu valoare redusă, *judecătorii din instanțele civile districtuale* pot deroga de la normele procedurale uzuale: aceștia pot lua în considerare probe care nu îndeplinesc cerințele legale și au libertatea de a aplica metoda pe care o consideră a fi, în circumstanțele respective, cea mai sigură, mai rapidă și mai puțin costisitoare pentru stabilirea faptelor.

1.6 Procedura scrisă

Cererea poate fi depusă în scris la greșă instanței civile districtuale sau poate fi prezentată oral în fața judecătorului instanței civile districtuale, caz în care se întocmește o evidență. Cererea trebuie să cuprindă: (a) o descriere precisă a faptelor care, conform legii, stau la baza cererii și justifică introducerea acțiunii de către reclamant împotriva părătului; (b) o descriere precisă a obiectului litigiului; (c) forma specifică de ordin solicitată; și (d) toate elementele de probă disponibile.

1.7 Conținutul hotărârii

Hotărârile sunt pronunțate verbal în ședință publică, de obicei, imediat după dezbateri, în timp ce instanța este încă în sesiune și înainte ca judecătorul să treacă la următoarea cauză. Hotărârea nu se comunică părților, dacă în procesul-verbal se consemnează că aceasta a fost pronunțată în prezența ambelor părți sau a persoanelor care acționează în numele părților sau a avocaților autorizați ai părților.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Costurile nu se rambursează.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Hotărârile privind cererile cu valoare redusă nu pot fi atacate cu apel.

Ultima actualizare: 17/07/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [es](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Cereri cu valoare redusă - Spania

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Da, procedura orală pentru cererile de până la 6 000 EUR.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura orală se aplică cererilor de până la 6 000 EUR.

1.2 Aplicarea procedurii

Prin cerere scrisă.

1.3 Formulare

Nu există un formular standard obligatoriu. Cu toate acestea, birourile judecătorilor principali (*Decanatos*) pun, de obicei, la dispoziție un model sau un formular standard pentru cereri care nu depășesc 2 000 EUR.

Formularul se folosește numai pentru redactarea cererii, utilizarea sa fiind facultativă. Acesta poate fi descărcat de pe pagina web a Consiliului General al Magistraturii [Consejo General del Poder Judicial](#).

1.4 Asistență

În procedura orală, reclamantul se poate reprezenta singur, dar dacă cererea depășește 2 000 EUR este obligatorie prezența unui avocat (*abogado*) și a unui reprezentant juridic (*procurador*).

1.5 Norme privind administrarea probelor

În ceea ce privește probele se aplică normele generale, care admit orice tip de probă, iar acestea pot fi solicitate și furnizate inclusiv înainte de audiere.

1.6 Procedura scrisă

Procedura include ca formalități scrise cererea și întâmpinarea. Chestiunile procedurale sunt soluționate în cadrul actului de justiție. Probele se prezintă oral și în mod concis la audiere.

1.7 Conținutul hotărârii

Hotărârea este scrisă și motivată, la fel ca în orice altă procedură.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În cazul în care este obligatorie prezența unui avocat și a unui reprezentant juridic și există o condamnare la plata costurilor, partea în favoarea căreia se dispune plata poate obține rambursarea costurilor procedurii, după evaluare și cu condiția să nu se depășească o treime din costurile procedurii pentru fiecare dintre părțile în favoarea cărora se dispune plata.

Dacă o astfel de parte are reședința în afara localității în care are loc procedura, aceasta poate obține rambursarea costurilor reprezentantului juridic, chiar dacă intervenția acestuia nu este obligatorie.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Hotărârea poate fi atacată cu apel dacă valoarea cererii depășește 3 000 EUR. Apelul se introduce în aceeași instanță, în scris și în termen de maximum douăzeci de zile.

Instanța provinciei (*Audiencia Provincial*) are competența de a judeca apelul, iar hotărârea acesteia nu poate fi atacată ulterior.

Ultima actualizare: 26/07/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Franța

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

În Franța există o procedură simplificată în fața instanței pentru litigii cu valoare redusă (*tribunal d'instance*) denumită declarație depusă la grefă (*déclaration au greffe*) și reglementată de articolele 843 și 844 din Codul de procedură civilă. Instanța este sesizată prin declarație verbală sau scrisă depusă la grefa instanței competente. Grefa citează părțile la audiere prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire. La audiere, judecătorul încearcă să concilieze părțile și poate, cu acordul acestora, să desemneze un mediator judiciar (*conciliateur de justice*). În absența concilierii, procedura continuă. Reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie. Părțile pot fi reprezentate de soț/soție, concubin, persoana cu care au încheiat un pact civil de solidaritate (*pacte civil de solidarité - Pacs*), părinți, rude sau afini și de persoanele aflate în serviciul acestora.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Cererea trebuie să nu depășească 4 000 EUR și să intre în sfera de competență a instanței pentru litigii cu valoare redusă.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedura declarației depuse la grefa instanței este facultativă.

Nu există posibilitatea transformării declarației depuse la grefa instanței în procedură deoarece, în cazul în care cererea depășește suma de 4 000 EUR sau nu intră în sfera de competență a instanței pentru litigii cu valoare redusă, trebuie să fie sesizată instanța competentă în conformitate cu procedura de sesizare obișnuită.

1.3 Formulare

Formularul nu este obligatoriu, întrucât declarația depusă la grefă poate fi verbală. Cu toate acestea, există un formular pentru sesizarea instanței.

Este vorba despre formularul CERFA nr. 11764*08, disponibil pe site-ul web al administrației franceze, la toate grefele instanțelor pentru litigii cu valoare redusă și pe site-ul web <https://www.justice.fr/>.

1.4 Asistență

Fiind vorba despre o procedură simplă referitoare la sume care nu depășesc 4 000 EUR și părțile fiind audiate de către judecător, legislația nu prevede nicio asistență. Cu toate acestea, părțile pot fi asistate sau reprezentate de un avocat, inclusiv după ce au solicitat să beneficieze de asistență judiciară.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Normele privind elementele de probă sunt similare celor care se aplică în cadrul procedurii ordinare.

1.6 Procedura scrisă

Nu există o procedură exclusiv scrisă în cadrul acestor proceduri simplificate.

1.7 Conținutul hotărârii

Normele aplicabile hotărârii sunt aceleași cu normele pentru procedura ordinară.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Se aplică aceleași norme ca în cazul celorlalte proceduri. Cu toate acestea, având în vedere că această procedură nu impune desemnarea unui avocat și reprezentarea de către un avocat, costurile sunt, prin urmare, reduse.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Având în vedere valoarea litigiului, posibilitatea de a introduce o cale de atac este exclusă. Hotărârea poate face doar obiectul unei opoziții sau al unui recurs în casație (*pourvoi en cassation*).

Linkuri utile

[Site-ul web al Ministerului Justiției](#)

[Site-ul web Legifrance](#)

Ultima actualizare: 09/09/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE

și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Croația

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

În Republica Croația, cererile cu valoare redusă sunt reglementate de articolele 457 – 467.a din Codul de procedură civilă (*Zakon o parničnom postupku*) [*Narodne Novine* (Monitorul Oficial al Republicii Croația) numerele 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25 /13 și 89/14], în timp ce procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă (denumit în continuare „Regulamentul nr. 861/2007”) este reglementată de articolele 507.o – 507.ž din Codul de procedură civilă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă aflate pe rolul instanțelor locale sunt litigii în care cererea este de cel mult 10 000 HRK.

În instanțele comerciale, procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă sunt litigii în care cererea este de cel mult 50 000 HRK.

Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă includ, de asemenea, procedurile în care cererea nu are caracter patrimonial, însă reclamantul a fost de acord să primească în schimb o sumă de maximum 10 000 HRK (instanțe locale) sau de 50 000 HRK (instanțe comerciale) pentru satisfacerea cererii.

Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă includ, de asemenea, procedurile în care obiectul cererii nu este exprimat în bani, ci constituie predarea de bunuri mobile a căror valoare, în opinia reclamantului, nu depășește 10 000 HRK (instanțe locale) sau 50 000 HRK (instanțe comerciale).

Conform dispozițiilor actuale pentru procedurile europene cu privire la cererile cu valoare redusă, dacă valoarea cererii nu depășește 2 000 EUR în momentul primirii formularului de cerere de către instanța competentă, exclusiv orice dobânzi, cheltuieli și comisioane, se aplică Regulamentul nr. 861/2007.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă se desfășoară în fața unei instanțe locale sau a unei instanțe comerciale în temeiul normelor de competență materială prevăzute la articolele 34 și 34.b din Codul de procedură civilă. Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă sunt inițiate prin depunerea unei cereri la instanța competentă, respectiv prin depunerea unei cereri de executare pe baza unui document autentic încheiat în fața unui notar public dacă s-a prezentat în termen o contestație admisibilă împotriva unui titlu executoriu.

1.3 Formulare

Formularele, alte cereri sau declarațiile se depun în scris, prin fax sau prin e-mail și sunt utilizate numai pentru procedurile europene cu privire la cererile cu valoare redusă în temeiul Regulamentului nr. 861/2007.

Nu există alte formulare pentru inițierea unei acțiuni în procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă.

1.4 Asistență

Codul de procedură civilă nu conține dispoziții speciale privind asistența judiciară în procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă. Reclamantul poate fi reprezentat de un avocat în cursul procedurii cu privire la cererile cu valoare redusă.

Dacă dispozițiile Legii privind asistența judiciară gratuită (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) [*Narodne Novine* (Monitorul Oficial al Republicii Croația) nr. 143 /13 – https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_12_143_3064.html] au fost îndeplinite, justițiabilii au dreptul la asistență judiciară primară și secundară.

Lista asociațiilor autorizate și a clinicilor juridice care furnizează asistență judiciară primară poate fi găsită făcând clic pe următorul link:

<https://pravosudje.gov.hr/istaknute-teme/besplatna-pravna-pomoc/ovlastene-udruge-i-pravne-klinike-za-pruzanje-primarne-pravne-pomoci/6190>

1.5 Norme privind administrarea probelor

În procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă, părțile trebuie să prezinte toate faptele pe care își întemeiază pretenția cel târziu în momentul depunerii acțiunii sau al memoriului în apărare, precum și toate probele necesare pentru susținerea faptelor prezentate.

Părțile pot prezenta fapte noi sau probe noi în ședința preliminară, numai dacă, din motive independente de voința lor, nu au putut să prezinte faptele sau probele respective în momentul formulării acțiunii sau al prezentării memoriului în apărare.

Noile fapte și probe prezentate sau invocate de părți în ședința preliminară, care contravin prevederilor menționate mai sus, nu vor fi luate în considerare de către instanță.

În cazul obținerii probelor, se aplică dispozițiile generale ale Codului de procedură civilă. Probele din procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă pot consta, prin urmare, în inspecții, documente, declarații ale martorilor, rapoarte de expertiză dispuse de către o instanță și dovezi furnizate de părți, instanța urmând să decidă care dintre probele prezentate sunt utilizate pentru stabilirea situației de fapt din cauză.

Mai multe informații privind obținerea de probe sunt prezentate în pachetul informativ intitulat „Obținerea de probe – Republica Croația” (*Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska*).

1.6 Procedura scrisă

Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă se desfășoară în scris.

În procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă, cererea este comunicată sau notificată întotdeauna părâtului pentru ca acesta să poată depune observații, iar în citația instanței de a prezenta un memoriu în apărare se vor aduce la cunoștința părților următoarele: se consideră că reclamantul și-a retras acțiunea dacă acesta nu se prezintă la prima înfățișare în instanță; în cadrul acestei proceduri, părțile trebuie să prezinte toate faptele cel târziu în momentul formulării cererii sau a memoriului în apărare; la ședința preliminară nu pot fi prezentate fapte noi sau probe noi, cu excepția cazurilor, prevăzute la articolul 461.a alineatul (3) din Codul de procedură civilă, în care părțile, independent de voința lor, au fost împiedicate să prezinte orice fapte sau să invoce orice probe înainte de începerea ședinței preliminare; această decizie poate fi atacată numai pentru motive de încălcare gravă a dispozițiilor privind procedura civilă menționate la articolul 354 alineatul (2), și anume:

- punctul 1 – dacă un judecător care a trebuit să fie recuzat conform legii [articolul 71 alineatul (1) punctele 1-6 din Codul de procedură civilă] sau care a fost descalificat printr-o hotărâre judecătorească ori o persoană care nu avea calitatea de judecător a participat la pronunțarea hotărârii,
- punctul 2 – dacă a fost luată o decizie privind o cerere într-un litigiu care nu intră în competența judiciară (articolul 16 din Codul de procedură civilă),
- punctul 4 – dacă, contrar Codului de procedură civilă, instanța și-a întemeiat decizia pe actele de dispoziție inadmisibile ale părților [articolul 3 alineatul (3) din Codul de procedură civilă],
- punctul 5 – dacă, contrar Codului de procedură civilă, instanța a pronunțat o hotărâre pe baza admiterii cererii, o hotărâre întemeiată pe renunțarea la judecată, o hotărâre pronunțată în lipsă sau o hotărâre în lipsa unui proces,
- punctul 6 – dacă, din cauza unor măsuri nelegale și, în mod specific, din cauza neîndeplinirii obligației de comunicare sau de notificare (a documentelor judiciare), oricare dintre părți nu a avut posibilitatea de a fi ascultată de către instanță,
- punctul 8 – dacă o persoană care nu poate fi parte la procedură a participat la aceasta, fie în calitate de reclamant, fie în calitate de părât, sau dacă persoana juridică nu a fost reprezentată ca parte în proces de către persoana autorizată sau dacă o parte lipsită de capacitate juridică nu a fost reprezentată

de un reprezentant legal sau dacă reprezentantul legal sau mandatarul nu a dispus de autorizația necesară participării în litigiu sau efectuării anumitor acte procedurale, atunci când litigiul sau anumite acte procedurale nu au fost autorizate ulterior,

- punctul 9 – dacă a fost luată o decizie privind o cerere în legătură cu care litigiul era deja pendinte sau pentru care se pronunțase deja o hotărâre care producea efecte juridice sau dacă s-a ajuns deja la o tranzacție judiciară sau la o tranzacție care, în temeiul unor dispoziții separate, are caracteristicile unei tranzacții judiciare,

- punctul 10 – dacă ședința nu a fost publică, contrar legii,

- punctul 11 din Codul de procedură civilă – dacă hotărârea are omisiuni din cauza cărora nu poate fi examinată și, în special, dacă dispozitivul este neclar sau contradictoriu sau dacă intră în contradicție cu motivația hotărârii, dacă hotărârea nu este motivată deloc sau nu conține motivația pentru faptele decisive sau dacă această motivație este neclară sau contradictorie, dacă există o contradicție în ceea ce privește faptele decisive între ceea ce este specificat în motivația hotărârii cu privire la conținutul documentelor sau al procesului-verbal referitor la mărturiile obținute în cursul procedurii și documentele și procesele-verbale propriu-zise

sau în cazul unei erori de drept.

Dacă partea are reședința temporară sau permanentă în afara Republicii Croația și adresa acesteia este cunoscută, comunicarea sau notificarea documentelor judiciare trebuie să aibă loc în conformitate cu normele obligatorii ale Republicii Croația și în conformitate cu legislația UE, în mod specific cu legislația privind procedura prevăzută la articolul 13 din Regulamentul nr. 861/2007.

1.7 Conținutul hotărârii

Hotărârea în procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este pronunțată imediat după încheierea ședinței principale. La pronunțarea hotărârii, instanța este obligată să informeze părțile prezente cu privire la condițiile în care se poate exercita calea de atac.

Întrucât nu există dispoziții speciale referitoare la conținutul hotărârii în procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă, se aplică dispozițiile generale din Codul de procedură civilă, și anume articolul 338 din Codul de procedură civilă, care prevede că versiunea scrisă a hotărârii trebuie să conțină o parte introductivă oficială, o parte dispozitivă și o expunere de motive.

Partea introductivă a hotărârii conține: o precizare că hotărârea este pronunțată în numele Republicii Croația; denumirea instanței; numele și prenumele judecătorului unic care compune instanța sau ale președintelui completului de judecată, ale judecătorului raportor și ale membrilor juriului, numele și prenumele sau titlul și domiciliul ori sediul părților, ale reprezentanților legali și ale agenților acestora; o scurtă descriere a obiectului litigiului; data încheierii procesului; părțile, reprezentanții legali ai acestora și agenții prezenți la proces și data la care a fost pronunțată hotărârea.

Dispozitivul hotărârii trebuie să conțină decizia instanței cu privire la acceptarea sau respingerea unor cereri specifice pe fond și a unor cereri secundare, precum și o decizie privind existența sau inexistența cererii a cărei soluționare se solicită (articolul 333 din Codul de procedură civilă).

În expunerea de motive instanța prezintă pretențiile părților, faptele prezentate de acestea și probele pe care se bazează aceste pretenții, care dintre aceste fapte sunt stabilite, motivul pentru care și modul în care au fost stabilite aceste fapte și, dacă au fost stabilite prin administrarea unor probe, probele prezentate și motivul pentru care și modul în care acestea au fost evaluate. Instanța arată în mod expres care sunt dispozițiile de drept material care au fost aplicate în hotărârea cu privire la pretențiile părților și își exprimă poziția, dacă este necesar, asupra opiniilor părților privind temeiul juridic al litigiului și asupra oricăror cereri sau obiecții în legătură cu care nu a oferit o motivare în deciziile pe care le-a adoptat în cursul procedurii.

Expunerea de motive a unei hotărâri pronunțate în lipsă, a unei hotărâri întemeiate pe admiterea unei cereri sau a unei hotărâri întemeiate pe renunțarea la judecată indică numai motivele care au stat la baza pronunțării unei astfel de hotărâri.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Decizia privind suportarea cheltuielilor de judecată în procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă este pronunțată în temeiul dispozițiilor generale din Codul de procedură civilă, conform cărora partea care cade în pretenții în totalitate este obligată să suporte cheltuielile de judecată ale părții opuse și ale intervenienților acesteia din urmă.

În cazul în care unei părți i se admit numai anumite capete de cerere, instanța, ținând seama de capetele de cerere admise, poate obliga fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată sau poate dispune ca una dintre părți să suporte un anumit procent din cheltuielile de judecată ale celeilalte părți și ale intervenienților acesteia din urmă.

Instanța poate decide că una dintre părți ar trebui să suporte toate cheltuielile de judecată ale părții opuse și ale intervenienților acesteia, dacă partea opusă nu a căzut în pretenții decât cu privire la capete de cerere minore și pentru aceste capete de cerere minore nu au fost suportate cheltuieli separate.

Pe de altă parte, o parte este obligată, indiferent de rezultatele cauzei, să suporte orice cheltuieli ale părții opuse care au rezultat din propria culpă sau în urma unor evenimente pe care aceasta le-a suferit.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

În procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă, părțile pot introduce o cale de atac împotriva hotărârii sau a deciziei pronunțate în primă instanță în termen de opt zile.

Termenul pentru introducerea căii de atac este calculat de la data pronunțării hotărârii sau a deciziei. Dacă hotărârea sau decizia a fost comunicată sau notificată unei părți, termenul se calculează din ziua în care aceasta a fost comunicată sau notificată.

Hotărârea sau decizia care încheie procedura cu privire la cererile cu valoare redusă poate fi contestată pentru motivul descris în detaliu la punctul 1.6, și anume ca urmare a unei încălcări grave a normelor de procedură civilă menționate la punctele 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10 și 11 de la articolul 354 alineatul (2) din Codul de procedură civilă sau ca urmare a unei erori de drept.

Ultima actualizare: 23/08/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [it](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Cereri cu valoare redusă - Italia

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Nu există o procedură specifică pentru cererile cu valoare redusă. Cererile cu valoare redusă sunt audiate de judecătorul de pace (*giudice di pace*).

Ca regulă generală, procedurile judiciare înaintate judecătorului de pace sunt menținute cât mai simple cu putință (articolele 316-318 din Codul de Procedură Civilă).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Judecătorii de pace au competență în litigiile referitoare la bunuri mobile cu valoare de până la 5 000 €, cu excepția cazului în care legislația prevede altfel. Acțiunile în despăgubire în legătură cu accidentele rutiere sau cele privind traficul pe apă sunt, de asemenea, audiate de judecătorul de pace, cu condiția ca valoarea litigiului să nu depășească 20 000 €.

Indiferent de valoarea implicată, judecătorul de pace audiază toate cauzele care presupun:

stabilirea delimitărilor și respectarea distanțelor în cazul plantării de copaci și de garduri vii, astfel cum sunt prevăzute de lege, reglementări sau uzanțe; sfera de aplicare și folosirea serviciilor unui bloc de apartamente;

relațiile dintre proprietari și ocupanții locuințelor în ceea ce privește fumul, vaporii, căldura, zgomotul, vibrațiile și alți poluanți similari care depășesc nivelurile normale;

dobânda sau costurile accesorii aferente plății cu întârziere a pensiei sau a indemnizațiilor sociale.

1.2 Aplicarea procedurii

Acțiunile aduse în fața judecătorului de pace încep cu o citație (*citazione*) de a se înfățișa în instanță la audierea programată. O cerere poate fi înregistrată și verbal, situație în care judecătorul o înregistrează într-un document pe care reclamantul îl prezintă părâtului, împreună cu o citație de a se înfățișa în instanță la audierea programată (articolul 316 din Codul de Procedură Civilă). Cererea trebuie să denumească instanța și părțile și să stabilească faptele și obiectul cauzei. Termenul-limită între data transmiterii citației și cea a înfățișării este redus la jumătate față de termenul obișnuit în cazul unei acțiuni aflate pe rolul tribunalului (*tribunale*) (articolul 318 din Codul de Procedură Civilă). La prima audiere, judecătorul de pace interoghează părțile, după cum crede de cuviință, și face o încercare de conciliere: dacă aceasta reușește, se consemnează într-un proces verbal acordul la care s-a ajuns. Dacă încercarea de soluționare nu reușește, judecătorul de pace va solicita părților să relateze integral faptele și să prezinte documentele sau orice alte dovezi care vin în sprijinul revendicărilor, al apărării și al obiectivelor lor. Dacă pare că este necesar, având în vedere comportamentul părților la prima audiere, judecătorul de pace va programa, numai o singură dată, o nouă audiere care să permită prezentarea, respectiv, obținerea de probe suplimentare. Documentele depuse de părți pot fi incluse în dosarul cauzei și păstrate acolo până la finalizarea judecării cauzei.

1.3 Formulare

Nu există formulare-tip.

1.4 Asistență

Atunci când valoarea în cauză nu depășește 1 100 €, părțile se pot reprezenta singure în fața judecătorului de pace (articolul 82 din Codul de Procedură Civilă; a se vedea fișa informativă „Cum să procedez”).

În toate celelalte cazuri, părțile trebuie să fie asistate de un avocat. Totuși, judecătorul de pace poate, în funcție de natura și de sfera de aplicare a cauzei, să permită unei părți să acționeze personal în calitate de parte a litigiului, la cererea verbală sau de altă natură a părții respective.

Judecătorul verifică dacă părțile au parcurs toate etapele necesare înfățișării lor în fața instanței și, dacă este necesar, acesta va solicita părților să completeze sau să reglementeze orice document pe care judecătorul îl consideră a fi în neregulă.

Dacă judecătorul constată un viciu în procura specială dată avocatului, acesta va stabili un termen-limită până la care părțile trebuie să remedieze viciul.

Dacă viciul este remediat în cadrul termenului-limită, cererea se consideră reglementată iar efectele sale pe fond și cele procedurale se vor aplica de la data primei sale comunicări (articolul 182 din Codul de Procedură Civilă).

1.5 Norme privind administrarea probelor

Normele privind obținerea probelor sunt aceleași ca în cazul unei proceduri judiciare obișnuite (a se vedea fișa informativă privind „Obținerea probelor”).

1.6 Procedura scrisă

Nu există nicio dispoziție cu privire la o procedură exclusiv în scris, întrucât judecătorii de pace sunt obligați să audieze părțile și să încerce să găsească o soluționare.

1.7 Conținutul hotărârii

Normele privind conținutul hotărârii judecătorești sunt mai flexibile decât cele aplicate în cazul unei proceduri judiciare obișnuite? Dacă da, în ce fel?

Nu. Se aplică normele obișnuite.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Există vreo restricție cu privire la rambursarea cheltuielilor de judecată? Dacă da, care este aceea?

Deciziile care stabilesc repartizarea cheltuielilor de judecată se adoptă în baza normelor obișnuite; prin urmare, partea care pierde trebuie să plătească cheltuielile de judecată. Totuși, este posibil ca părțile să fie nevoite să își plătească fiecare propriile cheltuieli de judecată, în cazul în care ambele pierd sau din orice alt motiv justificat.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Posibilitatea introducerii unei căi de atac este exclusă sau doar restricționată?

O reformă recentă (Decretul-lege nr. 40 din 2006) a modificat normele privind contestarea hotărârilor judecătorești bazate pe principiul echității (*sentenze di equità*) pronunțate de judecătorul de pace în litigiile cu o valoare care nu depășește 1 100 €: astfel de hotărâri pot fi atacate numai dacă există o încălcare a normelor procedurale, a dreptului constituțional sau comunitar sau a principiilor care se aplică obiectului cauzei.

Noile dispoziții se aplică tuturor hotărârilor judecătorești pronunțate cu începere de la 2 martie 2006 (articolul 27 din Decretul-lege nr. 2006/40).

Hotărârile judecătorești bazate pe principiul echității pronunțate anterior acestei date pot fi atacate la Curtea de Casație (în termenele-limită legale) pe motivul încălcării normelor constituționale, comunitare sau procedurale, al violării principiilor care se aplică obiectului cauzei sau al absenței unei declarații corespunzătoare a temeiurilor hotărârii inițiale. Hotărârile pronunțate de judecătorul de pace cu privire la amenzi administrative pot să fie contestate numai printr-o cale de atac extraordinară la Curtea de Casație.

Toate celelalte hotărâri judecătorești pronunțate de judecătorul de pace pot fi atacate la o curte de apel.

A se vedea fișele informative privind sistemul judiciar, competența și modul în care se va proceda.

Anexe conexe

[Cereri cu valoare redusă: articolele Codului de Procedură Civilă \(114 Kb\)](#)

Ultima actualizare: 04/02/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

[Cereri cu valoare redusă - Cipru](#)

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Nu există o procedură specifică pentru cererile cu valoare redusă în sistemul juridic din Cipru, cu excepția celei prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 861/2007, pentru a cărui aplicare a fost adoptat un regulament de procedură.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

1.2 Aplicarea procedurii

1.3 Formulare

1.4 Asistență

1.5 Norme privind administrarea probelor

1.6 Procedura scrisă

1.7 Conținutul hotărârii

1.8 Rambursarea cheltuielilor

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Ultima actualizare: 17/07/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Letonia

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

În Letonia există proceduri speciale pentru cererile cu valoare redusă atunci când cererea vizează recuperarea unei sume de bani sau recuperarea creanțelor privind întreținerea și valoarea totală a creanței nu depășește 2 100 EUR.

Cererile cu valoare redusă sunt reglementate de capitolul 30.3 articolele 250.18-250.27 și capitolul 54.1 articolele 449.1-449.12 din Codul de procedură civilă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedurile referitoare la cererile cu valoare redusă se aplică numai pentru cererile de recuperare a unor sume de bani și pentru cererile de recuperare a creanțelor privind întreținerea [articolul 35 alineatul (1), punctele (1) și (3) din Codul de procedură civilă].

În cadrul procedurii cu privire la cererile cu valoare redusă, creanța principală sau, în cazul unei cereri de recuperare a creanțelor privind întreținerea, plățile totale nu pot depăși 2 100 EUR în ziua depunerii cererii. În cazul cererilor pentru recuperarea creanțelor privind întreținerea, plafonul pentru cuantumul total al plăților se aplică fiecărui copil în parte, iar valoarea totală este suma totală care trebuie plătită în termen de un an.

Dispozițiile care reglementează cererile cu valoare redusă în legislația internă nu se aplică procedurii pentru cererile cu valoare redusă în temeiul Regulamentului (CE) nr. [861/2007](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă, cu excepția procedurii pentru atacarea hotărârilor unei instanțe de prim grad de jurisdicție. Cererile de recuperare a creanțelor privind întreținerea în cauzele transfrontaliere din interiorul Uniunii Europene fac obiectul Regulamentului (CE) nr. [4/2009](#) al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere.

Taxa de stat (*Valsts nodeva*) care trebuie plătită pentru o cerere este de 15 % din suma solicitată, însă nu mai puțin de 71,41 EUR. În cazul cererilor de recuperare a creanțelor privind întreținerea pentru un copil sau un părinte, nu se plătește taxa de stat.

1.2 Aplicarea procedurii

Pentru a se pronunța cu privire la cererile cu valoare redusă, instanța urmează procedurile instanței de drept comun, cu anumite excepții prevăzute pentru cererile cu valoare redusă. Instanța începe instrumentarea cauzei pe baza unei cereri scrise.

Instanța nu continuă analizarea cererii în cazul în care aceasta nu este elaborată în conformitate cu dispozițiile articolului [250.20](#) din Codul de procedură civilă – reclamantul nu a utilizat modelul pentru cererile cu valoare redusă sau nu a indicat dacă solicită o ședință de judecată pentru analizarea cauzei.

În acest caz, un judecător emite o decizie motivată de a nu continua examinarea cererii, pe care o comunică reclamantului, și stabilește un termen pentru rectificarea neregulilor. Termenul nu poate fi mai mic de 20 de zile începând cu data expedierii deciziei. Decizia judecătorului poate fi contestată în termen de 10 zile sau în termen de 15 zile în cazul în care domiciliul persoanei în cauză nu se află pe teritoriul Letoniei.

1.3 Formulare

Cererea și observațiile părâtului trebuie să fie redactate pe formularele prevăzute în Regulamentul nr. 783 al Cabinetului (*Ministru kabinetis*) din 11 octombrie 2011 privind formularele care trebuie utilizate pentru cererile cu valoare redusă. Anexele la regulament includ următoarele formulare:

Formular de cerere cu valoare redusă pentru recuperarea unor sume de bani;

Formular de cerere cu valoare redusă pentru recuperarea creanțelor privind întreținerea;

Observații cu privire la un formular de cerere cu valoare redusă pentru recuperarea unor sume de bani;

Observații cu privire la un formular de cerere cu valoare redusă pentru recuperarea creanțelor privind întreținerea.

Regulamentul este disponibil pe portalul de legislație al Monitorului Oficial, *Latvijas Vēstnesis*: <http://likumi.lv/doc.php?id=237849>.

Pe lângă informațiile despre reclamant și părât, următoarele informații trebuie să fie menționate în formularul pentru cererile cu valoare redusă:

denumirea instanței districtuale sau municipale (*rajona (pilsētas) tiesa*) în fața căreia se introduce cererea: cu excepția cazului în care părțile au convenit prin contract că eventualele litigii urmează să fie soluționate într-un alt loc, o creanță împotriva unei persoane trebuie să fie prezentată în fața instanței de la domiciliul declarat al acesteia, sau, în cazul unei persoane juridice, de la sediul social (în cazul în care creanța este în legătură cu activitățile desfășurate de o sucursală sau o agenție a unei persoane juridice, o cerere poate fi prezentată, de asemenea, instanței din locul în care se află sucursala sau agenția).

Informații privind instanța competentă și, prin urmare, instanța care trebuie să fie menționată în formular se găsesc pe portalul internet <http://www.tiesas.lv>, articolul *Tiesas* („instanțe”), *Tiesu darbības teritorijas* („competența teritorială a instanțelor”);

reprezentantul reclamantului trebuie să fie menționat în cazul în care acesta dorește ca interesele sale să fie reprezentate în instanță de către o altă persoană. Pentru ca o altă persoană să fie în măsură să acționeze ca reprezentant în justiție, trebuie să se întocmească o procură (*pilnvara*) autentificată de un notar, iar aceasta trebuie să fie menționată în coloana privind temeiul reprezentării. În cazul în care reprezentantul este un avocat autorizat (*zvērināts advokāts*), reprezentarea trebuie să fie confirmată prin plata unui avans (*orderis*) și în cazul în care avocatul urmează să acționeze în numele părții, trebuie să existe o împuternicire scrisă (care, în acest caz, nu trebuie să fie autentificată de un notar);

obiectul cererii: în formular trebuie să se menționeze drepturile contestate și raporturile juridice dintre reclamant și părât, a căror existență sau absență trebuie să o confirme instanța la cererea reclamantului, care solicită instanței să îi apere drepturile sau interesele protejate prin lege;

metoda de calculare a sumei solicitate: într-un formular de cerere cu valoare redusă trebuie să se indice principalul datoriei, și anume cuantumul datoriei înainte de aplicarea dobânzilor și a penalităților contractuale, valoarea eventualelor penalități contractuale, orice dobândă datorată în temeiul contractului sau prin lege, precum și suma tuturor acestor elemente;

În formular trebuie să se indice faptele pe care reclamantul și-a întemeiat cererea și documentele justificative, dispozițiile specifice ale legii pe care se întemeiază cererea, și, în cele din urmă, măsura pe care reclamantul o solicită instanței; cererea trebuie să fie semnată de reclamant sau de reprezentantul său, sau de reclamant împreună cu reprezentantul său, în cazul în care instanța solicită acest lucru. La cerere ar trebui să se anexeze documente din care să reiasă că toate procedurile privind examinarea preliminară extrajudiciară a cauzei au fost respectate, în conformitate cu dispozițiile legale, și care să prezinte faptele pe care se bazează cererea.

1.4 Asistență

Codul de procedură civilă nu prevede nicio dispoziție specială referitoare la asistența judiciară pentru cererile cu valoare redusă. O persoană poate fi reprezentată într-un cauză privind o cerere cu valoare redusă.

În cazul în care reclamantul dorește ca interesele sale să fie reprezentate în instanță de către o altă persoană, iar cererea este formulată de reprezentantul său, cererea trebuie să conțină prenumele, numele de familie, codul numeric personal și adresa pentru corespondența cu instanța a reprezentantului sau, în cazul în care reprezentantul este o persoană juridică, numărul de înregistrare și sediul social al acesteia. Orice persoană fizică poate acționa ca reprezentant în cadrul procedurii civile, cu condiția să fi împlinit vârsta de 18 ani, să nu fie plasată sub tutelă și să nu facă obiectul nici uneia dintre restricțiile specificate în articolul 84 din Codul de procedură civilă. În cazul în care o altă persoană urmează să acționeze în calitate de reprezentant în instanță, aceasta trebuie să fie autorizată în acest sens de către partea interesată, prin intermediul unei procuri certificate de un notar. Persoana care urmează să fie reprezentată poate acorda o împuternicire verbală în instanță, permițând unei alte persoane să acționeze în numele său, iar acest lucru ar trebui să fie menționat în procesul-verbal al ședinței de judecată. Un reprezentant al unei persoane juridice trebuie să dețină o procură scrisă sau documente care atestă că persoana în cauză este un agent abilitat să reprezinte persoana juridică fără autorizație specială. În cazul în care reprezentantul este un avocat autorizat, reprezentarea trebuie să fie confirmată printr-un avans, iar în cazul în care avocatul urmează să acționeze în numele părții, trebuie să existe o procură (care, în acest caz, nu trebuie să fie autentificată de notar). În cazul în care o persoană este reprezentată, documentele necesare sunt prezentate instanței și semnate de către reprezentantul care acționează în numele persoanei în conformitate cu procura.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Obținerea de probe face obiectul normelor generale din Codul de procedură civilă. În consecință, în cadrul procedurilor pentru cereri cu valoare redusă, probele pot lua forma unor observații ale părților sau ale terților, declarații ale martorilor, dovezi scrise și avize ale experților.

1.6 Procedura scrisă

Un judecător inițiază procedura pentru o cerere cu valoare redusă pe baza unei cereri scrise. Pârâtului i se trimite o copie a cererii, însoțit de copii ale documentelor anexate acesteia, precum și un formular pentru observații. Orice observații pe care pârâtul dorește să le formuleze trebuie transmise în termen de 30 de zile. De asemenea, instanța informează pârâtul că absența oricăror observații din partea acestuia nu va împiedica pronunțarea unei hotărâri în cauză și că pârâtul poate solicita o audiere completă în instanță. Atunci când instanța comunică documentele către părți, aceasta le explică drepturile procedurale de care dispun, le informează cu privire la componența instanței care urmează să examineze cauza și le explică modul în care o parte poate prezenta obiecții în fața unui judecător. Codul de procedură civilă conferă părților drepturi procedurale în ceea ce privește pregătirea cauzei pentru proces, pe care le pot exercita cel târziu cu șapte zile înainte de data stabilită pentru pronunțarea unei hotărâri în cauza respectivă.

Pârâtul își poate prezenta observațiile utilizând un formular aprobat de Cabinet. Formularul este unul dintre cele care figurează în anexa la Regulamentul nr. 783 al Cabinetului din 11 octombrie 2011 privind formularele care trebuie utilizate pentru cererile cu valoare redusă (formularul este disponibil pe portalul instanțelor letone: <http://likumi.lv/doc.php?id=237849>). În observațiile sale, pârâtul trebuie să furnizeze următoarele informații:

denumirea instanței căreia îi sunt adresate observațiile;

prenumele, numele, numărul de identificare personal și domiciliul declarat al reclamantului sau, în absența acestuia, domiciliul *de facto* al reclamantului; sau, în cazul unei persoane juridice – denumirea, numărul de înregistrare și sediul social al acesteia;

prenumele, numele, numărul de identificare personal, domiciliul declarat al pârâtului, precum și orice altă adresă declarată de pârât, sau, în absența acesteia, domiciliul *de facto* al reclamantului; în cazul unei persoane juridice – denumirea, numărul de înregistrare și sediul social al acesteia; în plus, pârâtul poate să indice, de asemenea, o altă adresă pentru corespondența cu instanța;

numărul cauzei și obiectul cererii;

dacă pârâtul admite cererea, în întregime sau în parte;

obiecțiile sale împotriva cererii, motivele pe care se bazează acestea, precum și dispozițiile legale pe care se întemeiază;

probe care susțin obiecțiile sale împotriva cererii;

observații prin care se cere instanței să solicite probe;

dacă pârâtul dorește să își recupereze cheltuielile de judecată;

10. dacă pârâtul dorește să recupereze cheltuielile legate de desfășurarea acțiunii, indicând suma și anexând documentele justificative privind suma;

11. dacă pârâtul solicită soluționarea cauzei în cadrul unei ședințe de judecată;

12. orice alte circumstanțe pe care pârâtul le consideră importante pentru judecarea cauzei;

13. orice alte cereri;

14. o listă a documentelor anexate la observații;

15. data și locul în care au fost redactate observațiile.

Pârâtul are dreptul să introducă o cerere reconvențională în termen de 30 de zile de la data la care cererea inițială este comunicată pârâtului, în cazul în care: 1) există posibilitatea unei compensări reciproce între acțiunea inițială și cererea reconvențională; 2) admiterea cererii reconvenționale ar împiedica instanța să admită integral sau parțial cererile formulate în cadrul acțiunii inițiale; 3) cererea reconvențională și acțiunea inițială sunt interconectate, iar cauza poate fi soluționată mai rapid și mai corect în cazul în care sunt examinate împreună. Hotărârea se pronunță în conformitate cu procedura pentru cererile cu valoare redusă, în cazul în care cererea reconvențională este ea însăși o cerere cu valoare redusă, și anume se situează în cadrul plafonului admisibil și este formulată în consecință.

În cazul în care suma solicitată în cererea reconvențională depășește plafonul pentru cererile cu valoare redusă, sau în cazul în care cererea reconvențională nu este o cerere de recuperare a unei sume de bani sau a unor creanțe privind întreținerea, instanța instrumentează cauza în conformitate cu procedurile instanței de drept comun.

În cazul în care părțile nu solicită soluționarea cauzei în cadrul unei ședințe de judecată, iar instanța nu consideră că este necesară o ședință de judecată, cererile cu valoare redusă sunt soluționate printr-o procedură scrisă, iar părțile sunt notificate în timp util cu privire la data la care se poate obține un exemplar al hotărârii instanței de la secretariat. Data respectivă este considerată data la care este întocmită întreaga hotărâre.

Instanța soluționează cauza în cadrul unei ședințe de judecată, în conformitate cu procedurile instanței de drept comun, în cazul în care oricare dintre părți solicită acest lucru sau în cazul în care instanța consideră că este necesară organizarea unei ședințe de judecată.

În cazul în care domiciliul sau locuința unei persoane nu se află în Letonia și se cunoaște adresa acesteia, expedierea și notificarea/comunicarea actelor juridice este realizată în conformitate cu dispozițiile dreptului internațional obligatorii pentru Letonia, cu legislația Uniunii Europene și, în special, cu procedura

menționată la articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 **de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă.**

1.7 Conținutul hotărârii

O hotărâre judecătorească este pronunțată prin înmânarea către părțile implicate a unui exemplar al hotărârii imediat ce aceasta este întocmită.

Un exemplar al hotărârii poate fi trimis prin poștă sau, dacă este posibil, printr-un alt mijloc, în conformitate cu procedurile de livrare și de notificare sau comunicare a actelor judiciare prevăzute în Codul de procedură civilă. Un exemplar al hotărârii trebuie să fie trimis imediat după data la care s-a întocmit integral hotărârea. Termenele nu sunt afectate de data la care hotărârea este primită.

Hotărârea judecătorească privind o cerere cu valoare redusă trebuie să se conformeze dispozițiilor de drept comun din Codul de procedură civilă în ceea ce privește conținutul hotărârilor. O hotărâre judecătorească este alcătuită din patru părți:

În partea introductivă se afirmă că hotărârea se pronunță în numele Republicii Letonia, și se indică data la care hotărârea a fost pronunțată, denumirea instanței care pronunță hotărârea, componența instanței, grefierul care a participat la ședință, părțile în litigiu și obiectul litigiului.

O parte descriptivă prezintă cererea prezentată de către reclamant, eventuala cerere reconvențională formulată de pârât, orice obiecții invocate, precum și conținutul observațiilor prezentate de către părți.

Motivarea hotărârii prezintă faptele constatate în cadrul cauzei, probele pe care se bazează constatările instanței și motivele pentru eventuala respingere a unor probe. În această parte se menționează, de asemenea, legile și regulamentele pe care le-a aplicat instanța, o evaluare judiciară a faptelor, precum și constatările instanței cu privire la validitatea sau lipsa de validitate a cererii. În cazul în care pârâtul a acceptat cererea în totalitate, motivarea hotărârii indică numai legile și regulamentele pe care le-a aplicat instanța.

Dispozitivul menționează dacă instanța admite cererea, integral sau în parte, sau dacă aceasta respinge cererea, integral sau în parte, și precizează conținutul hotărârii. Aici se specifică, de asemenea, cine plătește cheltuielile de judecată și în ce proporție, eventualul termen de conformare benevolă cu hotărârea, termenul și eventualele proceduri de atac, precum și data întocmirii hotărârii definitive.

Părțile în cauză pot ataca o hotărâre privind o cerere cu valoare redusă pe baza oricăruia dintre motivele de introducere a unei căi de atac prevăzute în Codul de procedură civilă.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Cererile cu valoare redusă fac obiectul normelor generale referitoare la plata cheltuielilor de judecată.

Atunci când este pronunțată o hotărâre, aceasta obligă partea căzută în pretenții la plata tuturor cheltuielilor de judecată ale părții care a avut câștig de cauză. În cazul în care cererea este admisă numai în parte, pârâtul va fi obligat să plătească costurile de judecată ale reclamantului în raport cu cererile susținute, iar reclamantul va trebui să plătească cheltuielile de judecată ale pârâtului proporțional cu cererile respinse. Nu se poate recupera taxa de stat (*valsts nodeva*) pentru o cale de atac auxiliară (*blakus sūdzība*) împotriva unei hotărâri a instanței sau, în cazul în care o hotărâre judecătorească a fost pronunțată anterior în lipsă, pentru o cerere prin care se urmărește redeschiderea procedurii și judecarea din nou a cauzei.

În cazul în care reclamantul întrerupe acțiunea, acesta trebuie să ramburseze cheltuielile de judecată suportate de către pârât. În acest caz, pârâtul nu rambursează cheltuielile de judecată suportate de către reclamant, însă în cazul în care reclamantul întrerupe acțiunea deoarece pârâtul dă curs cererii sale în mod benevol după depunerea cererii, instanța poate impune pârâtului, la cererea reclamantului, să plătească cheltuielile de judecată ale reclamantului.

De asemenea, în cazul în care o acțiune rămâne nesoluționată, instanța poate, la cererea pârâtului, să impună reclamantului plata cheltuielilor de judecată ale pârâtului.

În cazul în care un reclamant este scutit de cheltuielile de judecată, pârâtul poate fi obligat să plătească statului cheltuieli de judecată proporțional cu partea din cerere care a fost admisă.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

O cale de atac (*apelācija*) poate fi introdusă împotriva unei hotărâri pronunțate de o instanță de prim grad de jurisdicție dacă:

instanța a aplicat sau a interpretat o normă de drept material în mod incorect, iar acest lucru a condus la o soluționare incorectă a cauzei;

instanța a încălcat o normă de drept procedural, iar acest lucru a condus la o soluționare incorectă a cauzei;

instanța a efectuat constatări de fapt inexacte, a evaluat incorect elementele de probă sau a oferit o evaluare juridică eronată a circumstanțelor cauzei, iar acest lucru a condus la o soluționare incorectă a cauzei.

În cazul în care o cerere cu valoare redusă a fost soluționată prin procedură scrisă, termenul pentru atacarea hotărârii curge din ziua în care este întocmită hotărârea.

În plus față de aspectele menționate în Codul de procedură civilă, o cale de atac care susține că hotărârea este eronată trebuie să menționeze următoarele: norma de drept material care a fost aplicată sau interpretată în mod eronat de către instanța de prim grad de jurisdicție, sau norma de drept procedural care a fost încălcată și modul în care acest lucru a afectat judecarea cauzei;

constatările de fapt ale instanței de prim grad de jurisdicție care sunt considerate incorecte, elementele de probă care au fost evaluate în mod eronat, modul în care se poate observa că examinarea juridică a împrejurărilor cauzei este deficitară, și modul în care acest lucru a afectat judecarea cauzei.

Un judecător din cadrul instanței de prim grad de jurisdicție decide dacă trebuie să înainteze calea de atac la un nivel superior. În cazul în care calea de atac nu îndeplinește cerințele din Codul de procedură civilă sau nu au fost anexate toate documentele cerute sau nu s-au furnizat traduceri certificate în mod corespunzător ale căii de atac și ale documentelor anexate, astfel cum a fost solicitat, judecătorul stabilește un termen în care deficiențele trebuie să fie remediate.

În cazul în care deficiențele sunt remediate în termenul prevăzut, calea de atac se consideră ca fiind depusă la data la care aceasta a fost prezentată pentru prima dată. În caz contrar, se consideră că aceasta nu a fost depusă și se restituie solicitantului.

O cale de atac care nu este semnată sau care este prezentată de o persoană care nu a fost autorizată în mod corespunzător în acest sens sau pentru care nu s-a plătit taxa de stat nu este acceptată și se restituie solicitantului. O decizie de refuzare a unei căi de atac nu poate fi contestată.

După ce constată că s-au respectat procedurile pentru introducerea căilor de atac, un judecător din cadrul instanței de al doilea grad de jurisdicție decide să inițieze procedura de recurs în termen de 30 de zile de la primirea căii de atac; în unele cazuri, această decizie se ia în comun de un complet format din trei judecători.

Cu condiția invocării a cel puțin unuia dintre posibilele motive de introducere a unei căi de atac, judecătorul hotărăște să inițieze procedurile de recurs și notifică părțile fără întârziere, indicând termenul pentru prezentarea de observații scrise.

În cazul în care judecătorul numit pentru a soluționa calea de atac consideră că nu ar trebui să se înceapă procedura de recurs, acest aspect este analizat în comun de un complet format din trei judecători.

În cazul în care cel puțin unul dintre cei trei judecători este de părere că cel puțin unul dintre posibilele motive de introducere a unei căi de atac este prezent, judecătorii iau decizia de a iniția procedura de recurs și notifică imediat părțile.

În cazul în care judecătorii consideră în unanimitate că nu există niciunul dintre motivele de inițiere a procedurii de recurs, aceștia emit o decizie prin care refuză să inițieze procedura de recurs și înștiințează imediat părțile. Decizia se prezintă sub forma unei rezoluții (*rezolūcija*) și nu poate fi contestată.

În termen de 20 de zile de la data la care instanța de al doilea grad de jurisdicție notifică părțile că a fost inițiată procedura, părțile pot prezenta observații scrise cu privire la calea de atac, furnizând un număr de copii egal cu numărul părților.

După notificarea inițierii procedurii de recurs, o parte dispune de 20 de zile pentru a înainta un recurs incident. În cazul în care instanța primește un recurs incident, aceasta trimite copii celorlalte părți.

În cauzele privind cereri de valoare redusă, căile de atac sunt soluționate de regulă prin procedură scrisă; părțile sunt notificate în timp util cu privire la data la care pot obține un exemplar al hotărârii instanței de la secretariat și sunt informate cu privire la componența instanței și la dreptul lor de a formula obiecții în fața unui judecător. Hotărârea este considerată ca fiind întocmită în ziua în care se poate obține o exemplar al acesteia de la secretariatul instanței. Cu toate acestea, în cazul în care instanța consideră că este necesar, o cale de atac privind o cerere cu valoare redusă poate fi soluționată în cadrul unei ședințe de judecată.

O hotărâre pronunțată de o instanță de al doilea grad de jurisdicție nu poate fi contestată pe chestiuni de drept și intră în vigoare în momentul în care este pronunțată sau, în cazul în care calea de atac este soluționată prin procedură scrisă, la data la care este întocmită.

Ultima actualizare: 07/02/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Cereri cu valoare redusă - Lituania

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Capitolul XXIV din partea IV a Codului de procedură civilă (*Civilinio proceso kodeksas*) al Republicii Lituania stabilește procedura națională cu privire la cererile cu valoare redusă.

Cererile cu valoare redusă europene sunt examinate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă, iar cauzele privind cereri cu valoare redusă europene sunt soluționate în conformitate cu normele generale privind procedurile de soluționare a litigiilor, cu excepțiile prevăzute în Legea Republicii Lituania de punere în aplicare a legislației Uniunii Europene și a legislației internaționale de reglementare a procedurilor civile (*Civilinį procesą reglamentuojančių Europos Sąjungos ir tarptautinės teisės aktų įgyvendinimo įstatymas*).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura națională cu privire la cererile cu valoare redusă se aplică în cazul creanțelor monetare de până la 5 000 LTL (aproximativ 1 450 EUR).

Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă se aplică în cazul acțiunilor civile de maximum 2 000 EUR. Procedura nu se aplică în cazurile referitoare la: starea civilă sau capacitatea juridică a persoanelor fizice; drepturile patrimoniale care decurg din regimurile matrimoniale, obligațiile de întreținere, testamente și succesiuni; faliment, procedurile legate de lichidarea societăților insolabile sau a altor persoane juridice, asigurări sociale, arbitraj, dreptul muncii, închirierea unor bunuri imobile, cu excepția acțiunilor privind creanțele având ca obiect plata unei sume de bani, precum și atingeri aduse dreptului la viață privată și drepturilor care privesc personalitatea, inclusiv calomnia.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedura este aplicabilă cu începere de la 1 ianuarie 2009. Cauzele europene privind cereri cu valoare redusă sunt soluționate de instanțele districtuale în temeiul normelor privind competența teritorială prevăzute în Codul de procedură civilă al Republicii Lituania, și anume de instanțele districtuale din orașe sau districte.

În cazurile menționate la articolul 4 alineatul (3) și articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 861/2007, instanța trebuie să comunice solicitantului /pârâtului că acesta are dreptul să depună o cerere principală/cerere reconvențională cel târziu în termen de 14 zile de la primirea notificării din partea instanței, în conformitate cu cerințele prevăzute în Codul de procedură civilă al Republicii Lituania. În cazul în care solicitantul/pârâtul nu depune la instanță o cerere principală/cerere reconvențională formulată în mod corespunzător în termenul stabilit la alineatul (1) din articolul menționat, se consideră că cererea nu a fost depusă și aceasta este returnată solicitantului/pârâtului prin ordin judecătoresc. O cale de atac separată poate fi formulată împotriva unui astfel de ordin.

1.3 Formulare

Formularele sunt furnizate de instanțele judecătorești sau pot fi descărcate de pe site-ul web al Administrației Naționale a Instanțelor <http://www.teismai.lt/en/> și de pe site-ul web al serviciilor judiciare <https://e.teismas.lt/lt/public/home/>.

1.4 Asistență

Prezența unui reprezentant legal/avocat nu este obligatorie. Instanțele oferă asistență în completarea formularelor, însă nu formulează recomandări cu privire la fondul unei cereri.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Obținerea de probe este reglementată de capitolul XIII din partea II a Codului de procedură civilă.

1.6 Procedura scrisă

În temeiul procedurii naționale cu privire la cererile cu valoare redusă, instanța sesizată poate decide cu privire la forma și procedura pentru soluționarea cauzei. O audiere orală poate avea loc în cazul în care cel puțin una dintre părți a depus o astfel de cerere. În cadrul unei proceduri scrise, persoanele implicate în cauză nu sunt citate și nu participă la ședința de judecată. Persoanele implicate în cauză sunt notificate cu privire la procedura scrisă, în conformitate cu articolul 133 alineatul (3) din Codul de procedură civilă. În cazul în care cauza este judecată pe fond în cadrul unei proceduri scrise, data, ora și locul de desfășurare a ședinței de judecată, precum și componența instanței sunt anunțate pe un site web special (http://pranesimai.teismai.lt/teismu_pranesimai/) cu cel puțin șapte zile înainte de data ședinței, cu excepția cazurilor prevăzute în cod, când părțile sunt notificate conform unei proceduri diferite. Informațiile sus-menționate sunt furnizate, de asemenea, de grefa instanței.

1.7 Conținutul hotărârii

În cadrul procedurii naționale cu privire la cererile cu valoare redusă, hotărârea instanței trebuie să aibă o parte introductivă și un dispozitiv și să conțină o scurtă expunere de motive.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

O taxă judiciară (*žyminis mokestis*) în cuantumul stabilit la articolul 80 alineatul (1) punctul (1) din Codul de procedură civilă al Republicii Lituania este percepută pentru cererile cu valoare redusă. Aceasta reprezintă 3 % din valoarea cererii, însă nu mai puțin de 50 LTL.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Articolul 29 din lege prevede că hotărârile pronunțate de instanțele lituaniene în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă pot face obiectul unei căi de atac. Procedura căii de atac este reglementată de articolele 301-333 din Codul de procedură civilă al Republicii Lituania. În conformitate cu articolul 307 alineatul (1) din cod, în cazul în care există motive de contestare, calea de atac poate fi introdusă în termen de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești.

Ultima actualizare: 27/07/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Cereri cu valoare redusă - Luxemburg

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Pe lângă procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă reglementată de Regulamentul (CE) nr. 861 din 11 iulie 2007, în dreptul luxemburghez există o procedură simplificată de recuperare a creanțelor cu o valoare a principalului (fără dobânzi și cheltuieli) de până la 10 000 EUR denumită „ordonanță de plată” (*ordonnance de paiement*).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

În conformitate cu procedura ordonanței de plată, este posibilă recuperarea creanțelor pentru orice creanță bănească cu o valoare mai mică de 10 000 EUR, cu condiția ca debitorul să aibă domiciliul în Marele Ducat al Luxemburgului.

1.2 Aplicarea procedurii

Recurgerea la procedura ordonanței de plată, precum și sesizarea judecătorului de pace prin citarea în fața instanței sunt la latitudinea creditorului.

O diferență între procedura ordonanței de plată în fața judecătorului de pace și procedura măsurilor provizorii fără dezbateri contradictorii este că procedura în fața judecătorului de pace poate duce la pronunțarea unei hotărâri judecătorești (*judgement*), în vreme ce procedura în fața tribunalului districtual poate duce doar la o măsură provizorie (*ordonnance*).

1.3 Formulare

Cererea de obținere a unei ordonanțe de plată se prezintă la grefa judecătorului de pace printr-o simplă declarație verbală sau scrisă.

Cererea trebuie să conțină, sub sancțiunea nulității, numele, prenumele, profesia, domiciliul sau locul de reședință, atât pentru reclamant, cât și pentru pârât, temeiul și valoarea creanței, precum și solicitarea unei ordonanțe condiționale de plată.

Creditorul trebuie să anexeze sau să depună toate documentele care pot justifica existența și valoarea creanței și care să stabilească temeinicia acesteia.

Comparând textele existente, constatăm că pentru cererile soluționate de judecătorul de pace cerințele privind depunerea cererii sunt mai puțin stricte, întrucât, în acest caz, este suficientă precizarea valorii și originii creanței.

1.4 Asistență

Legislația nu prevede obligația executorilor judecătorești sau a instanțelor de a asista justițiabilii.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Se aplică normele de drept comun privind administrarea probelor.

1.6 Procedura scrisă

În cazul în care debitorul formulează obiecțiuni, iar creditorul dorește să continue procedura, se prevede în mod obligatoriu o dezbateri în ședință publică.

1.7 Conținutul hotărârii

Hotărârile pronunțate în materie de ordonanță de plată se supun aceluiași norme și principii ca hotărârile pronunțate potrivit procedurii ordinare.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În dreptul luxemburghez, partea care pierde procesul este obligată la plata cheltuielilor. Orice parte care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care instanța dispune printr-o decizie specială și motivată ca totalitatea sau o parte a cheltuielilor de judecată să fie plătite de o altă parte. În cazul în care partea care a câștigat procesul a suportat cheltuieli de procedură, aceasta poate obliga cealaltă parte la plata acestora.

Contrar normelor existente în alte state, plata onorariilor avocaților nu se realizează în mod sistematic. În dreptul luxemburghez, „cheltuielile de judecată” prevăzute la articolul 238 din Noul cod de procedură civilă acoperă onorariile executorului judecătoresc, cheltuielile legate de expertiză, sumele eventuale plătite martorilor, costurile aferente traducerii etc., dar nu includ și onorariile avocaților.

Judecătorul poate dispune să se acorde o anumită sumă părții care câștigă procesul în vederea acoperirii cheltuielilor ocazionate de proces, inclusiv a onorariilor avocaților. Aceasta se întâmplă mai ales atunci când pare inechitabil ca o parte să fie nevoită să acopere cheltuielile care nu sunt incluse în cheltuielile de judecată; judecătorul poate obliga cealaltă parte să îi plătească suma stabilită.

Trebuie remarcat faptul că decizia acordării despăgubirilor procedurale, precum și valoarea acestora este lăsată la latitudinea judecătorului.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

În cazul ordonanței de plată, se aplică normele de drept comun. Hotărârile judecătorului de pace pot face obiectul unei căi de atac în cazul în care valoarea depășește 2000 EUR.

Linkuri relevante

 <http://www.legilux.lu/> ; <https://justice.public.lu/fr.html>

Ultima actualizare: 14/06/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [hu](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la

traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Cereri cu valoare redusă - Ungaria

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Da, există o astfel de procedură (procedura pentru „cereri cu valoare redusă”), prevăzută prin Legea nr. III din 1952 privind Codul de procedură civilă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura pentru cererile cu valoare redusă este disponibilă în cadrul acțiunilor judiciare intentate ca urmare a unei declarații de opoziție împotriva unei somații de plată, emise exclusiv pentru executarea unor plăți de fonduri cu o valoare care nu depășește 1 milion HUF.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedura este aplicată de către instanțele districtuale (járásbíróság).

1.3 Formulare

Nu este prevăzut niciun formular pentru depunerea cererilor de sesizare a instanței, însă pentru procedurile referitoare la somația de plată, care sunt anterioare acestor cereri și care intră în competența notarilor de drept civil, este disponibil un formular pe site-ul internet al Camerei Notarilor Publici din Ungaria și în birourile notariale.

1.4 Asistență

Este prevăzută acordarea de asistență. Persoanele fizice ale căror venituri și situație financiară nu le permit să suporte cheltuielile de judecată vor fi, la cererea lor, scutite integral sau parțial de la plata acestor cheltuieli, pentru a le ajuta să își exercite drepturile. În temeiul Legii privind taxele, părțile pot avea, de asemenea, dreptul la concesiile în ceea ce privește cheltuielile de judecată (exonerare de la plata cheltuielilor de judecată sau dreptul de a le amâna), iar persoanele lipsite de resurse materiale au, de asemenea, dreptul de a beneficia de un consilier juridic sau un avocat pledant, în conformitate cu dispozițiile Legii privind asistența judiciară, dacă este necesar, în vederea exercitării efective a drepturilor acestora.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În cadrul procedurilor inițiate ca urmare a unei declarații de opoziție la o somație de plată, instanța comunică părâtului faptele și probele prezentate de reclamant în termenul stabilit în citația pentru înfățișare. Partea poate depune probe cel târziu până în prima zi a înfățișării. Prin derogare de la această regulă, partea poate furniza dovezi în orice moment în cursul procedurii judiciare în cazul în care partea adversă acceptă acest lucru sau în cazul în care partea invocă fapte sau dovezi, decizii judecătorești definitive sau alte decizii administrative în expunerea dovezilor sale despre care, din motive care nu sunt imputabile părții respective, acesta sau aceasta a aflat după termenul standard stabilit pentru furnizarea de probe, sau despre care acesta sau aceasta a fost informat după depășirea termenului-limită, din motive care nu îi sunt imputabile, precum și dacă partea oferă dovezi suficiente pentru a susține această cerere.

Dacă sunt aduse modificări cererii sau este prezentată o cerere reconvențională, partea poate furniza dovezi relevante atunci când sunt făcute modificările /se depune cererea reconvențională, în timp ce în cazul declarațiilor de opoziție la cererile de compensare, probele cu privire la cererea de compensare pot fi furnizate în același timp cu depunerea declarației de opoziție. Instanța trebuie să respingă orice probă furnizată prin încălcarea acestor dispoziții. Normele generale cu privire la probe se aplică în toate celelalte privințe.

1.6 Procedura scrisă

De asemenea, instanța desfășoară o audiere.

1.7 Conținutul hotărârii

Conținutul hotărârilor este reglementat prin normele general aplicabile, cu condiția ca părților să li se furnizeze informații după partea dispozitivă a hotărârii cu privire la elementele care trebuie incluse în cererea de recurs și cu privire la consecințele juridice ale omisiunii acelor elemente.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În general, se aplică principiul că partea perdantă plătește.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Posibilitatea de a face recurs este limitată în mai multe privințe, dintre care cea mai importantă limitare este că recursurile pot fi depuse numai ca urmare a unei încălcări grave a normelor de procedură în primă instanță sau a aplicării incorecte a legislației care oferă elementele de bază pentru judecarea fondului cauzei. Normele generale se aplică pentru depunerea recursului și pentru termenul stabilit pentru recurs, și anume recursul trebuie să fie depus la instanța care a pronunțat decizia în primă instanță, în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii, iar acesta va fi judecat de către instanța regională competentă (törvényszék).

Ultima actualizare: 16/10/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [en](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la

traducătorii noștri.

Cereri cu valoare redusă - Malta

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Procedura privind cererile cu valoare redusă este reglementată de capitolul 380 din legislația Maltei (Legea privind Tribunalul pentru Cereri cu Valoare Redusă) precum și de Legislația secundară 380.01, 380.02 și 380.03.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Acest tribunal [Tribunal għal Talbiet Żgħar] este competent numai pentru soluționarea creanțelor pecuniare care nu depășesc valoarea de 3 494,06 EUR.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedura începe atunci când o parte reclamantă completează formularul necesar, înregistrează cererea la grefa tribunalului, plătește taxa și solicită tribunalului să transmită părâtului cererea sa. Persoana chemată în judecată are apoi la dispoziție 18 zile de la data primirii notificării cererii pentru a-și

depune răspunsul. O cerere reconvențională este, de asemenea, permisă. Dacă pârâtul consideră că o altă persoană ar trebui să răspundă pentru cererea reclamantului, pârâtul ar trebui să indice acea persoană. Grefierul tribunalului notifică apoi părților data și ora audierii. Judecătorul reglementează procedura din cadrul tribunalului așa cum consideră adecvat în conformitate cu principiul echității. Judecătorul se va asigura că, în măsura posibilităților, cauza va fi soluționată prompt, în ziua audierii și că audierea nu va cuprinde mai mult de o ședință. Acesta va aduna informații în orice mod consideră că este adecvat și nu va fi obligat să respecte normele privind dovezile cele mai concludente sau normele privind dovezile circumstanțiale, în cazul în care consideră că dovezile care i-au fost prezentate sunt suficient de temeinice pentru a ajunge la o concluzie privind cauza pe care o judecă. În măsura posibilului, acesta va evita să numească experți în vederea obținerii de expertize. Acesta va avea aceeași competență ca un magistrat din cadrul Curții Magistraților din jurisdicția sa de drept civil și în special va avea competența de a cita martori și de a solicita depunerea jurământului de către aceștia.

1.3 Formulare

Partea care face cererea depune un formular de cerere inclus în prima anexă la Legislația secundară 380.01 (Normele privind Tribunalul pentru Cereri cu Valoare Redusă). Persoana chemată în judecată va răspunde completând, de asemenea, un formular, care se găsește tot în prima anexă la legislația secundară menționată.

1.4 Asistență

Părțile pot fi asistate de orice persoană: aceasta nu trebuie să fie neapărat un avocat sau un procuror.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Părțile pot prezenta dovezile verbal, sub formă de documente, sau în ambele forme. Un martor poate fi citat – cu cel puțin trei zile înainte de data la care i se cere să depună mărturie – să se prezinte în fața tribunalului la o anumită dată și la o anumită oră pentru a prezenta dovezi sau documente. Dacă un martor citat în mod legal nu se prezintă la ședință, tribunalul poate impune ca martorul să fie adus, în arest, la o ședință care va avea loc la o altă dată.

1.6 Procedura scrisă

Cererea și răspunsul la aceasta se vor face în scris. Dovezile pot fi documentare. Cu toate acestea, prezentarea în fața tribunalului este obligatorie la datele stabilite de acesta.

1.7 Conținutul hotărârii

Judecătorul enumeră în decizia sa principalele elemente pe care aceasta se bazează. Acesta se pronunță, de asemenea, asupra costurilor.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În orice hotărâre, judecătorul va stabili costurile pe care le vor suporta părțile. Cu excepția cazurilor în care există circumstanțe speciale, părții care pierde i se impune plata costurilor părții în favoarea căreia este pronunțată hotărârea. Costurile vor fi limitate la cheltuielile efective suportate în legătură cu cauza în mod direct de partea în favoarea căreia este pronunțată hotărârea. În cazul unei cereri nefondate și vexatorii, instanța poate impune reclamantului să plătească pârâtului o amendă de cel mult 232,94 EUR.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Orice cale de atac împotriva unei hotărâri a tribunalului trebuie înregistrată la grefa tribunalului, prin depunerea unei cereri la Curtea de Apel în competența sa inferioară, în termen de 18 zile de la data la care decizia a fost pronunțată de judecător.

Ultima actualizare: 22/03/2017

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Țările de Jos

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Procedura obișnuită cu privire la cererile cu valoare redusă este procedura de citare la secția subregională a instanței (*sector kanton van de rechtbank*).

Aceasta este o procedură de citare ordinară, cu simplificări procedurale. Codul de procedură civilă (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*) nu conține reglementări separate pentru sesizarea instanței subregionale.

În cauzele transfrontaliere din cadrul UE, poate fi utilizată, de asemenea, procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă.

În dreptul olandez, există o Lege de punere în aplicare a procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă [Legea din 29 mai 2009 de punere în aplicare a **Regulamentului (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă**] (*Wet van 29 mei 2009 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 11 juli 2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen*).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Instanța subregională este sesizată cu privire la:

cauzele legate de cereri de până la maximum 25 000 EUR;

cauzele legate de cereri cu valoare nedeterminată, dacă este puțin probabil ca valoarea acestora să depășească 25 000 EUR.

În plus, judecătorul instanței subregionale se pronunță în cauzele care implică dreptul muncii, contracte de leasing, de agenție, de cumpărare în rate și contracte de vânzare-cumpărare încheiate cu un consumator, căi de atac împotriva amenziilor rutiere și infracțiuni minore.

Cauzele privind cererile cu valoare redusă europene sunt soluționate, de asemenea, de instanța subregională. Valoarea-limită pentru procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este stabilită prin regulament la un plafon maxim de 2 000 EUR.

1.2 Aplicarea procedurii

Nu există o procedură specială a instanțelor subregionale. În principiu, normele privind procedura de citare se aplică atât în cazul instanței regionale, cât și în cel al secției subregionale. O diferență importantă o reprezintă faptul că, în cauzele pendinte în fața instanței subregionale, părțile au dreptul să-și susțină singure cauza, în timp ce în alte cauze (în fața instanței regionale), părțile trebuie să fie reprezentate de un avocat. A se vedea răspunsul la întrebarea 1.4 de mai jos. În plus, în secția subregională, cauzele sunt soluționate de un complet format dintr-un singur judecător, cu alte cuvinte de către un judecător care prezidează singur.

Normele privind procedura de depunere a reclamațiilor sunt aplicabile cererilor cu valoare redusă europene.

1.3 Formulare

Procedurile în fața instanței subregionale sunt inițiate, de regulă, printr-o citație. Procedurile care încep cu o citație sunt aceleași pentru toate instanțele (instanțele regionale și cele subregionale). Cele mai importante mențiuni în cadrul citației sunt cererea introductivă (cererea în sine) și motivarea acesteia (faptele și drepturile pe care se bazează cererea introductivă).

Câteva dintre particularitățile procedurilor instanțelor subregionale sunt:

pârâtul este citat în fața instanței regionale A, însă acesta trebuie să se înfățișeze în fața judecătorului instanței subregionale din sediul principal al instanței A sau dintr-un sediu subregional al instanței A.

În cazul în care solicitantul este reprezentat de un reprezentant autorizat pentru procedură, numele și adresa reprezentantului autorizat trebuie să fie menționate în cadrul citației.

O cerere în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă trebuie depusă utilizând formularul A. Acest formular poate fi descărcat de pe portalul european e-justiție.

Cererea trebuie depusă la instanța competentă. Instanța trebuie să aibă competență în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului **privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.**

1.4 Asistență

În cauzele pendinte în fața instanței subregionale, părțile pot să își susțină singure cauza. Aceasta înseamnă că nu există obligativitatea reprezentării juridice de către un avocat. De asemenea, este permisă asistența furnizată de către un reprezentant autorizat, care nu trebuie să fie în mod necesar un avocat. În ceea ce privește rambursarea costurilor de asistență juridică pentru un avocat, a se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 1.8 de mai jos.

De asemenea, în cadrul procedurii europene, nu este necesar ca părțile să fie reprezentate de către un avocat sau un alt consilier juridic.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Sunt aplicabile normele obișnuite ale legislației în materie de probațiune. În conformitate cu legislația olandeză în materie de probațiune, judecătorul este, în principiu, liber să evalueze probele depuse. A se vedea, de asemenea, „obținerea de probe”. Articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 861/2007 menționat mai sus reglementează obținerea de probe în cadrul procedurii europene.

1.6 Procedura scrisă

Există norme naționale de procedură în ceea ce privește rolul civil al secțiilor subregionale. Documentele scrise pot fi depuse la grefa instanței regionale (personal sau prin poștă sau fax) înainte de data menționată în lista de ședințe, dar și în cadrul ședinței. Declarațiile și reacțiile pot fi prezentate oral în cadrul procedurii în fața instanței subregionale. Procedura europeană este o procedură scrisă, cu toate că poate fi organizată o audiere în cazul în care judecătorul consideră acest lucru necesar sau la solicitarea uneia dintre părți.

1.7 Conținutul hotărârii

Hotărârea trebuie să conțină:

numele și adresele părților și ale reprezentanților autorizați sau ale avocaților acestora;

desfășurarea procedurii;

încheierea citației și declarațiile părților;

motivarea hotărârii, cu precizarea faptelor și a considerațiilor judecătorului;

decizia finală a judecătorului;

numele judecătorului; și

data la care a fost pronunțată hotărârea.

Hotărârea este semnată de către judecător.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În cazul în care o cauză este înaintată instanței subregionale, pot surveni următoarele costuri: o taxă judiciară de înregistrare, repartizarea cheltuielilor de judecată decisă de instanță și costurile pentru asistența juridică.

Taxa judiciară de înregistrare se achită în momentul în care cauza este sesizată instanței. Valoarea acesteia depinde de natura cauzei. În practică, avocatul dumneavoastră va plăti în avans această sumă și o va percepe ulterior de la dumneavoastră. Judecătorul poate dispune ca partea căzută în pretenții să suporte cheltuielile de judecată ale celeilalte părți. În cazul în care niciuna dintre părți nu a obținut câștig de cauză pe deplin, fiecare dintre ele își plătește propriile cheltuieli de judecată. Repartizarea cheltuielilor de judecată acordate de către instanță poate include, de asemenea, costurile pentru asistența juridică, dar și cheltuielile legate de martori și experți, cheltuielile de călătorie și de subzistență, costurile aferente extraselor și alte cheltuieli extrajudiciare (<http://www.rechtspraak.nl/>).

În temeiul legislației olandeze, persoanele cu venituri mai mici au uneori posibilitatea de a obține o contribuție la costurile asistenței juridice. Asistența juridică subvenționată nu este posibilă pentru toate cauzele înaintate instanțelor subregionale. În cazul în care asistența juridică subvenționată este posibilă, justițiabilul plătește, de asemenea, o contribuție proprie la costurile asistenței juridice, în funcție de situația sa financiară. O cerere pentru o contribuție la costurile asistenței juridice este prezentată de către avocat Consiliului pentru Asistență Judiciară (*Raad voor rechtsbijstand*). Acest aspect este reglementat de Legea privind asistența judiciară (*Wet op de Rechtsbijstand*). Capitolul III A din această lege stabilește normele privind acordarea de asistență judiciară în litigiile transfrontaliere din UE. Legea respectivă pune în aplicare Directiva **Consiliului European din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii** (<http://www.rvr.org/>).

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

O cale de atac împotriva hotărârilor secției subregionale a instanței poate fi introdusă la instanța de apel. Introducerea unei căi de atac este posibilă numai dacă valoarea cererii depășește 1 750 EUR. O cale de atac poate fi introdusă în termen de 3 luni de la data pronunțării hotărârii. În cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, nu este posibilă contestarea în instanță a unei hotărâri pronunțate de instanța subregională.

Ultima actualizare: 28/01/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [de](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Cereri cu valoare redusă - Austria

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Dreptul austriac nu prevede proceduri privind cererile cu valoare redusă. Codul austriac de procedură civilă (ZPO) prevede doar o procedură simplificată în anumite cauze înaintate instanțelor districtuale. Ca regulă generală, acestea constituie norme speciale de procedură sau o procedură simplificată pentru

litigiile exclusiv financiare care intră în sfera de competență a instanțelor districtuale (suma în litigiu este de maximum 15 000 EUR, acest prag urmând să crească la 20 000 EUR începând cu 1 ianuarie 2015 și la 25 000 EUR începând cu 1 ianuarie 2016). Anumite simplificări de natură procedurală pot fi aplicate în cauze implicând dreptul muncii și al securității sociale, indiferent de suma în litigiu.

Ca regulă generală, aceste simplificări se aplică cererilor cu valoare redusă de până la 1 000 EUR (a se vedea punctul 1.5) sau la 2 700 EUR (a se vedea punctul 1.9).

1.2 Aplicarea procedurii

Normele specifice pentru cererile cu valoare redusă prevăzute de dreptul procedural austriac sunt obligatorii, iar părțile nu se pot sustrage de la acestea. Astfel, nici instanța, nici părțile nu pot transfera cererea către o procedură „ordinară”.

1.3 Formulare

Întrucât în Austria nu există o procedură privind cererile cu valoare redusă, nu există nici formulare speciale pentru astfel de cereri.

1.4 Asistență

În ceea ce privește sumele în litigiu de până la 5 000 EUR, reprezentarea juridică nu este obligatorie în Austria. Judecătorii trebuie să furnizeze asistență în favoarea părților care nu beneficiază de reprezentare juridică, adică trebuie să ofere consiliere părților cu privire la drepturile și obligațiile lor procedurale și la consecințele actelor și omisiunilor acestora. De asemenea, părțile își pot înregistra cererile formulate verbal în fața instanței districtuale care are competență sau în fața instanței districtuale din locul de reședință. În cazul în care o cerere formulată în scris și depusă de o parte care nu beneficiază de reprezentare juridică este necorespunzătoare, judecătorul trebuie să ofere respectivei părți explicații și orientări adecvate. Imparțialitatea judecătorului nu trebuie să fie compromisă de o astfel de situație.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În cazul cererilor de maximum 1 000 EUR, instanța poate să nu ia în considerare probele furnizate de partea în cauză dacă clarificarea deplină a tuturor circumstanțelor relevante ar fi excesiv de dificilă. Totuși, și în acest caz, judecătorul trebuie să ia o decizie nearbitrară cu bună-credință, pe baza rezultatelor procedurii în ansamblu. Această decizie poate fi analizată în etape succesive de recurs.

1.6 Procedura scrisă

Dreptul austriac nu permite desfășurarea procedurilor în întregime în scris. Cu toate acestea, în ceea ce privește probele, în Austria nu există restricții. Declarațiile martorilor pot fi prezentate în scris. Astfel de probe sunt însă tratate ca documente doveditoare, mai degrabă decât ca mărturii.

1.7 Conținutul hotărârii

În temeiul Codului austriac de procedură civilă, dacă hotărârea este pronunțată verbal, cerințele aplicabile copiei scrise a hotărârii sunt mai puțin stricte, indiferent de suma în litigiu. În cazul în care o hotărâre este pronunțată verbal în prezența ambelor părți, și nicio parte nu a formulat în termenul stabilit un recurs împotriva respectivei hotărâri, instanța poate emite o „copie prescurtată a hotărârii” care să se limiteze la principalele motive ale deciziei.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În temeiul dreptului austriac, costurile implicate de cauzele în materie civilă sunt în general rambursate direct proporțional cu gradul de reușită al cauzelor. Atât cheltuielile, cât și onorariile de judecată sunt direct legate de suma în litigiu. Prin urmare, ca regulă generală, o sumă mai mică în litigiu va avea ca rezultat cheltuieli și onorarii de judecată mai reduse. Deoarece costurile sunt prevăzute în acte și regulamente sub formă de tarife, costurile pot fi menținute la un nivel scăzut pentru cererile cu valoare redusă. Cu toate acestea, nu există norme speciale în ceea ce privește costurile pentru acest tip de cerere.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Dreptul austriac acordă doar drepturi limitate de recurs în ceea ce privește procedurile privind cererile cu valoare redusă. Recursul în cadrul procedurilor privind cererile de până la 2 700 EUR sunt permise numai pentru punctele prevăzute în drept sau pe motiv de invaliditate (erori procedurale deosebit de grave). Alte erori procedurale nu pot fi atacate, la fel cum nu pot fi atacate nici concluziile privind faptele sau evaluarea probelor de către instanța de prim grad de jurisdicție. În caz contrar, se aplică normele privind procedura „ordinară”.

Ultima actualizare: 02/06/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [pt](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Cereri cu valoare redusă - Portugalia

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Există, într-adevăr, o procedură simplificată aplicabilă în cauzele la care face referire întrebarea.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura specială prin care se impune respectarea obligațiilor monetare considerate a fi de valoare redusă sau care rezultă din tranzacții comerciale se aplică sub plafonul de 15 000,00 EUR.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedura este facultativă.

1.3 Formulare

Nu există formulare prevăzute de legislația portugheză pentru astfel de acțiuni declaratorii care vizează cereri cu valoare redusă.

1.4 Asistență

Sistemul de asistență juridică se aplică tuturor instanțelor pentru toate tipurile de cauze.

În cauzele care implică o valoare de 5 000,00 EUR sau mai puțin, judecătorul este cel care audiază martorii, dacă părțile nu au desemnat un avocat sau acesta nu participă la ședința de judecată în cadrul căreia este dezbătută cauza și se pronunță hotărârea.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Procedura prevede norme privind administrarea probelor care sunt mai simple și mai flexibile decât în cazul procedurii declaratorii obișnuite.

Normele care reflectă preocuparea de simplificare și flexibilizare sunt următoarele:

a) Probele se prezintă în cadrul ședinței de judecată. În cazul în care suma respectivă este mai mică de 5 000,00 EUR, părțile pot aduce doar trei martori; în alte cazuri, aceștia pot aduce cinci martori. Cu toate acestea, nu se permite părților să aducă mai mult de trei martori pentru fiecare dintre faptele pe care urmăresc să le dovedească. Martorii care au declarat că nu au cunoștință de faptele în cauză nu sunt luați în calcul în acest scop.

- b) Ședința de judecată se organizează în termen de treizeci de zile și, în cazul în care suma în cauză este mai mică de 5 000,00 EUR, nu este necesar să se stabilească o dată de comun acord cu reprezentantul legal desemnat.
- c) Absența uneia dintre părți, chiar și în cazul în care este justificată, nu constituie un motiv de amânare; nici absența reprezentantului legal, chiar dacă este justificată, nu constituie un motiv de amânare în cazul în care suma în cauză este mai mică decât suma menționată la punctul anterior.
- d) În cazul în care suma este mai mare decât valoarea litigiului și s-a pronunțat amânarea, ședința de judecată trebuie să aibă loc în termen de treizeci de zile. O a doua amânare nu este permisă.
- e) În cazul în care judecătorul consideră că sunt necesare informații suplimentare pentru a se ajunge la o hotărâre corespunzătoare, acesta suspendă ședința în momentul pe care îl consideră cel mai convenabil și stabilește imediat o dată pentru îndeplinirea acestei cerințe. Procesul trebuie să se încheie în treizeci de zile.
- f) Expertizele sunt furnizate întotdeauna de un singur expert.
- g) Atunci când administrarea probelor se încheie, fiecare reprezentant poate să prezinte o argumentație succintă.

1.6 Procedura scrisă

Similar celorlalte proceduri, această procedură are o formă orală.

1.7 Conținutul hotărârii

Normele privind conținutul hotărârii sunt mai flexibile, având în vedere faptul că motivarea trebuie să fie întotdeauna succintă, cu alte cuvinte, scurtă și la obiect.

De asemenea, judecătorul nu este obligat să scrie hotărârea, ci poate să o dicteze imediat pentru a fi consemnată în procesul-verbal.

Hotărârea judecătorească pronunțată în cauzele în care pârâtul, citat personal, nu contestă acțiunea are, de asemenea, o structură mult mai simplă, dat fiind că singura acțiune a judecătorului, care are forța unei hotărâri, este de a adăuga o clauză executorie cererii, cu excepția cazului în care există în mod clar excepții de prelungire sau în cazul în care cererea este în mod vădit inadmisibilă.

Vor fi admise excepțiile de prelungire (vicii de procedură care sunt suficient de importante pentru ca judecătorul să nu evalueze cererea și să exonereze pârâtul) și vor fi respinse pretențiile reclamantului ca fiind în mod vădit inadmisibile numai atunci când există dovezi clare în acest sens.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Nu există restricții.

În termen de cinci zile de la data pronunțării hotărârii definitive, părțile care au dreptul la rambursarea cheltuielilor depun la instanță nota justificativă, în atenția părții căzute în pretenții.

Nota justificativă trebuie să conțină următoarele informații:

- a) numele părții, numărul cauzei și numele reprezentantului legal sau al executorului judecătoresc;
- b) în cadrul unei rubrici distincte, sumele plătite de parte cu titlul de taxe judiciare;
- c) în cadrul unei rubrici distincte, sumele plătite de parte cu titlul de cheltuieli;
- d) în cadrul unei rubrici distincte, sumele plătite sub formă de onorarii pentru reprezentantul legal, cu excepția cazului în care sumele respective sunt mai mari de 50 % din totalul taxelor judiciare plătite de partea căzută în pretenții și de partea care are câștig de cauză;
- e) precizarea sumei care urmează a fi primită.

Costurile se plătesc în mod direct de către partea căzută în pretenții părții creditoare a costurilor, cu excepția cazurilor prevăzute la [articolul 540](#) din Codul de procedură civilă.

Partea căzută în pretenții este obligată, în temeiul dispozițiilor din Codul de procedură civilă, să plătească următoarele sume cu titlul de costuri:

- a) sumele aferente taxelor judiciare plătite de partea care are câștig de cauză, în funcție de salariu;
- b) sumele plătite de partea care are câștig de cauză cu titlu de cheltuieli;
- c) 50 % din totalul taxelor judiciare plătite de partea căzută în pretenții și de partea care are câștig de cauză, drept compensație acordată părții care are câștig de cauză pentru cheltuielile legate de onorariul datorat reprezentantului legal, în toate cazurile în care se prezintă nota justificativă susmenționată.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Căile de atac nu fac obiectul unor norme specifice și, ca atare, nu există o excludere sau o limitare specifică a posibilității de a introduce o cale de atac, aceasta fiind admisibilă (sau nu) în conformitate cu normele generale.

Ligações úteis

Informații suplimentare pot fi obținute accesând următoarele link-uri:

<https://dre.pt/web/guest/home> - Legislație online;

<http://www.itij.mj.pt/> - Baze de date juridice;

<http://www.dgaj.mj.pt/> - Direcția Generală Administrare Judiciară (informații cu privire la datele de contact ale instanțelor și la competența teritorială a acestora, precum și acces la pagina funcționarilor judiciari).

Ultima actualizare: 28/01/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - România

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

În Noul Cod de procedură civilă, în art. 1025-1032, care a intrat în vigoare la 15.02.2013, s-a reglementat distinct această **procedura cu privire la cererile de valoare redusă**.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

În Noul Cod de procedură civilă, în art. 1025, **se indică că** valoarea cererii, fără a se lua în considerare dobânzile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, nu trebuie să depășească suma de 10.000 lei la data sesizării instanței.

În ceea ce privește domeniul de aplicare (*ratione materiae*), procedura **cu privire la cererile de valoare redusă nu se aplică** în materie fiscală, vamală sau administrativă și nici în ceea ce privește răspunderea statului pentru acte sau omisiuni în cadrul exercitării autorității publice. De asemenea, procedura nu se aplică cererilor referitoare la: starea civilă sau capacitatea persoanelor fizice; drepturile patrimoniale născute din raporturile de familie; moștenire; insolvență, concordatul preventiv, procedurile privind lichidarea societăților insolabile și a altor persoane juridice sau alte proceduri asemănătoare; asigurări sociale; dreptul muncii; închirierea unor bunuri imobile, cu excepția acțiunilor privind creanțele având ca obiect plata unei sume de bani; arbitraj; atingeri aduse dreptului la viață privată sau drepturilor care privesc personalitatea.

1.2 Aplicarea procedurii

În Noul Cod de procedură civilă, procedura **cu privire la cererile de valoare redusă are un caracter alternativ**. Reclamantul are alegerea între procedura **cu privire la cererile de valoare redusă** și procedura de drept comun. Dacă a sesizat instanța cu o cerere de chemare în judecată, aceasta va fi soluționată potrivit procedurii de drept comun, cu excepția cazului în care reclamantul, cel mai târziu la primul termen de judecată, solicită în mod expres aplicarea procedurii speciale. Atunci când cererea nu poate fi soluționată potrivit dispozițiilor prevăzute de procedura **cu privire la cererile de valoare redusă**, instanța judecătorească îl informează pe reclamant în acest sens, iar dacă reclamantul nu își retrace cererea, aceasta va fi judecată potrivit dreptului comun. Competența de a soluționa cererea în primă instanță aparține judecătorei. Competența teritorială se stabilește potrivit dreptului comun.

1.3 Formulare

Există un formular standard obligatoriu pentru procedura cu privire la cererile cu valoare redusă, prevăzută de Ordinul Ministrului Justiției Nr. 359/C din 29 ianuarie 2013 pentru aprobarea formulelor utilizate în procedura cu privire la cererile de valoare redusă prevăzută de art. 1025-1032 din Legea nr. 134 /2010 privind Codul de procedură civilă. Formularele standard reglementate sunt: formularul de cerere, formularul pentru completarea sau/și rectificarea formularului de cerere și formularul de răspuns.

1.4 Asistență

În limita exercitării rolului activ al judecătorului și nu în mod special pentru acest tip de cauze.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Instanța poate încuviința și alte probe în afara înscrisurilor depuse de părți. Nu vor fi însă încuviințate acele probe a căror administrare necesită cheltuieli disproporționate față de valoarea cererii de chemare în judecată sau a cererii reconvenționale.

1.6 Procedura scrisă

În Noul Cod de procedură civilă, la art. 1028 și urm. se menționează că reclamantul declanșează procedura cu privire la cererile cu valoare redusă prin completarea formularului de cerere și depunerea sau trimiterea acestuia la instanța competentă, prin poștă sau prin orice alte mijloace care asigură transmiterea formularului și confirmarea primirii acestuia. Odată cu formularul de cerere se depun ori se trimit și copii de pe înscrisurile de care reclamantul înțelege să se folosească. În cazul în care informațiile furnizate de reclamant nu sunt suficient de clare sau sunt inadecvate ori formularul de cerere nu a fost completat corect, instanța, cu excepția situațiilor în care cererea este vădit nefondată sau inadmisibilă, îi va acorda reclamantului posibilitatea să completeze sau să rectifice formularul ori să furnizeze informații sau înscrisuri suplimentare. Cererea se va respinge dacă este vădit nefondată sau inadmisibilă. În cazul în care reclamantul nu completează sau nu rectifică formularul de cerere în termenul stabilit de instanță, cererea se va anula.

Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă și se desfășoară în întregul ei în camera de consiliu. Instanța poate dispune înfățișarea părților, dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau la solicitarea uneia dintre părți. Instanța poate să refuze o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri orale. Refuzul se motivează în scris și nu poate fi atacat separat.

După primirea formularului de cerere completat corect, instanța va trimite de îndată părâtului formularul de răspuns, însoțit de o copie a formularului de cerere și de copii de pe înscrisurile depuse de reclamant. În termen de 30 de zile de la comunicarea actelor, părâtul va depune sau trimite formularul de răspuns completat corespunzător, precum și copii de pe înscrisurile de care înțelege să se folosească. Părâtul poate să răspundă prin orice alt mijloc adecvat, fără utilizarea formularului de răspuns. Instanța va comunica de îndată reclamantului copii de pe răspunsul părâtului, cererea reconvențională, dacă este cazul, precum și de pe înscrisurile depuse de părât. Dacă părâtul a formulat cerere reconvențională, reclamantul, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, va depune sau va trimite formularul de răspuns completat corespunzător ori va răspunde prin orice alt mijloc. Cererea reconvențională care nu poate fi soluționată în cadrul prezentei proceduri va fi disjunsă și judecată potrivit dreptului comun. Instanța poate solicita părților să furnizeze mai multe informații în termenul pe care îl va stabili în acest scop, care nu poate depăși 30 de zile de la primirea răspunsului părâtului sau, după caz, al reclamantului. În cazul în care instanța a fixat un termen pentru înfățișarea părților, acestea trebuie citate. Ori de câte ori instanța stabilește un termen în vederea îndeplinirii unui act de procedură, va înștiința partea interesată de consecințele nerespectării acestuia.

Instanța va pronunța și redacta hotărârea în termen de 30 de zile de la primirea tuturor informațiilor necesare sau, după caz, de la dezbaterile orale. În cazul în care nu se primește niciun răspuns de la partea interesată în termenul stabilit, instanța se va pronunța cu privire la cererea principală sau la cererea reconvențională în raport cu actele aflate la dosar. Hotărârea primei instanțe este executorie din momentul pronunțării și se comunică părților

1.7 Conținutul hotărârii

Nu

1.8 Rambursarea cheltuielilor

În Noul Cod de procedură civilă, la art. 1031 se menționează că partea care cade în pretenții va fi obligată, la cererea celeilalte părți, la plata cheltuielilor de judecată. Cu toate acestea, instanța nu va acorda părții care a câștigat procesul cheltuielile care nu au fost necesare sau care au avut o valoare disproporționată în raport cu valoarea cererii.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

În Noul Cod de procedură civilă, la art. 1032 se menționează că hotărârea judecătorească este supusă numai apelului la tribunal, în termen de 30 de zile de la comunicare. Pentru motive temeinice, instanța de apel poate să suspende executarea silită, însă numai dacă se consențează o cauțiune de 10% din valoarea contestată. Hotărârea instanței de apel se comunică părților și este definitivă.

Ultima actualizare: 23/03/2015

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi.

Cereri cu valoare redusă - Slovenia

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Legislația slovenă prevede o procedură specifică cu privire la cererile cu valoare redusă, care este reglementată prin capitolul 30 din Codul de procedură civilă (*Zakon o pravnem postopku, ZPP*).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

În temeiul dispozițiilor din ZPP, un litigiu cu privire la cererile cu valoare redusă este un litigiu în care valoarea cererii nu depășește 2 000 EUR. În litigiile comerciale, un litigiu cu privire la cererile cu valoare redusă este un litigiu în care valoarea cererii nu depășește 4 000 EUR. Cererile cu valoare redusă

includ, de asemenea, litigiile în care cererea nu este pecuniară, iar reclamantul declară în acțiunea depusă faptul că este dispus să accepte o sumă de bani care nu depășește 2 000 EUR (4 000 EUR în litigiile comerciale) în schimbul soluționării cererii, și litigiile în care obiectul cererii este acordarea de bunuri mobile, în care valoarea declarată de către reclamant în acțiunea depusă nu depășește 2 000 EUR (4 000 EUR în litigiile comerciale). Litigiile cu privire la cererile cu valoare redusă nu includ proprietățile, litigiile legate de dreptul de autor, litigiile legate de protejarea sau folosirea invențiilor și a mărcilor comerciale sau dreptul de a folosi o denumire comercială, litigii legate de protejarea concurenței sau litigii legate de încălcarea proprietății.

1.2 Aplicarea procedurii

Aplicarea procedurii este prezentată la punctul 1.1. O procedură cu privire la cererile cu valoare redusă este depusă la o instanță locală (*okrajno sodišče*), cu excepția unei cauze comerciale, care este judecată de către o instanță districtuală (*okrožno sodišče*).

1.3 Formulare

Au fost întocmite formulare numai pentru procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă inițiate de către una dintre părți pe baza unui document autentic. Formularul completat poate fi depus prin mijloace electronice la următoarea adresă <https://evlozisce.sodisce.si/esodstvo/index.html>. Acest lucru implică proceduri de executare pe baza unui document autentic care, în urma prezentării unei plângeri justificate legal, continuă ca în cazul unei obiecții la un ordin de plată. În afară de acestea, nu s-au întocmit alte formulare pentru procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă în vederea asistării părților în contextul inițierii unui litigiu.

Pentru informații mai detaliate cu privire la posibilitățile referitoare la depunerea de cereri prin mijloace electronice, a se consulta secțiunea „Prelucrarea automată”.

1.4 Asistență

Părțile pot solicita asistență judiciară, care le poate fi acordată dacă îndeplinesc condițiile prevăzute în Legea privind asistența judiciară gratuită (*Zakon o brezplačni pravni pomoči*, ZBPP).

1.5 Norme privind administrarea probelor

În ceea ce privește procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă, reclamantul are obligația de a declara toate faptele și de a prezenta toate dovezile incluse în acțiune, iar acuzatul are obligația de a face acest lucru în pledoaria sa de apărare. Fiecare dintre părți poate ulterior să prezinte o pledoarie preliminară. Faptele și dovezile prezentate în pledoariile scrise la o dată ulterioară sunt ignorate. Termenul-limită pentru depunerea pledoariei de apărare și a pledoariilor preliminare este de opt zile.

1.6 Procedura scrisă

Procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă se derulează pe baza procedurilor judiciare întocmite în scris. Instanța poate limita timpul și domeniul de aplicare a procedurii de strângere a probelor și poate efectua procedura respectivă la discreția sa, astfel încât să stabilească un echilibru între asigurarea unei protecții adecvate a drepturilor părților, obiectivul de accelerare a procedurilor și menținerea costurilor acestora la un nivel scăzut.

1.7 Conținutul hotărârii

O hotărâre într-o procedură cu privire la cererile cu valoare redusă este pronunțată imediat după finalizarea primei audieri. O hotărâre scrisă trebuie să includă o parte introductivă, o parte operativă, o expunere de motive și o mențiune cu privire la drepturile legale. Expunerea de motive constă numai într-un rezumat succint al elementelor factuale și o indicare a dispozițiilor dreptului procedural și ale dreptului substanțial pe care se bazează decizia. În litigiile comerciale cu privire la cererile cu valoare redusă, partea explicativă a hotărârii conține numai o indicare a cererilor și a faptelor pe care s-au bazat cererile părților, o notă cu privire la drepturile legale și o notă cu privire la dreptul la o cale de atac, precum și o indicare în sensul că hotărârea va fi pronunțată cu o expunere de motive în cazul în care partea își anunță intenția de a depune un recurs.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Costurile procedurilor sunt stabilite în funcție de rezultatul acțiunii – și anume partea perdantă dintr-o cauză are obligația de a rambursa costurile părții adverse.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Părțile pot depune recurs împotriva unei hotărâri în primă instanță sau împotriva unei decizii care soluționează litigiul cu privire la cererile cu valoare redusă în termen de opt zile. O hotărâre și o decizie pot fi contestate din motive de încălcare gravă a dispozițiilor de procedură civilă prevăzute la articolul 339 al doilea paragraf de din ZPP și de încălcare a dreptului substanțial. În procedurile comerciale cu privire la cererile cu valoare redusă, numai partea care a anunțat că intenționează să depună un recurs poate să depună recurs împotriva unei hotărâri. Nu există niciun proces de revizuire în litigiile cu privire la cererile cu valoare redusă, iar motivele pentru a solicita ca o procedură să fie repetată sunt limitate.

Linkuri utile

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

<http://www.sodisce.si/>

<https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs>

<http://www.pisrs.si/Pis.web/>

Ultima actualizare: 05/12/2016

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Slovacia

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Cererile cu valoare redusă nu fac obiectul unor reglementări speciale, intrând sub incidența dispozițiilor generale privind procedurile civile. În cazul cererilor care nu depășesc suma de 2 000 EUR nu au loc audieri, pentru soluționarea acestora nefiind necesară decât o analiză.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura este reglementată de dispozițiile generale privind procedurile civile.

1.2 Aplicarea procedurii

Procedura este inițiată la cerere, conform procedurii obișnuite pentru orice acțiune în justiție.

1.3 Formulare

Nu există formulare specifice.

1.4 Asistență

Părțile beneficiază de asistență. Astfel, instanțele au obligația generală de a informa întotdeauna părțile cu privire la drepturile și obligațiile lor procedurale, precum și cu privire la posibilitatea de a alege un avocat sau de a contacta Centrul de asistență judiciară (*Centrum právnej pomoci*).

<http://www.centrumpravnejpomoci.sk/>

1.5 Norme privind administrarea probelor

Procedura este reglementată de dispozițiile generale privind procedurile civile.

1.6 Procedura scrisă

Se aplică aceleași norme ca în cazul altor proceduri civile.

1.7 Conținutul hotărârii

Se aplică aceleași norme ca în cazul altor proceduri civile.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Se aplică aceleași norme ca în cazul altor proceduri civile.

Instanța acordă unei părți rambursarea costurilor judiciare în funcție de măsura în care aceasta a obținut câștig de cauză. Dacă o parte nu a obținut decât parțial câștig de cauză, instanța repartizează proporțional rambursarea costurilor judiciare sau, după caz, hotărăște că nicio parte nu are dreptul la rambursarea acestora. Dacă o parte este responsabilă, din punct de vedere procedural, de încetarea procedurii, instanța acordă rambursarea costurilor judiciare părții adverse. Dacă o parte este responsabilă de costuri judiciare care altfel nu ar fi fost suportate, instanța acordă rambursarea acestora părții adverse. Cu titlu excepțional, instanța nu acordă rambursarea costurilor judiciare dacă există motive care necesită o atenție specială.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

O parte poate introduce o cale de atac împotriva hotărârii în conformitate cu procedura aplicabilă în mod obișnuit cauzelor civile. Calea de atac poate fi introdusă la instanța a cărei hotărâri este contestată în termen de 15 zile de la comunicarea acesteia.

Ultima actualizare: 08/04/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cereri cu valoare redusă - Finlanda

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Legislația actuală a Finlandei nu include norme procedurale care să depindă de valoarea monetară a creanței solicitate de reclamant. Cu toate acestea, o formă adecvată de procedură poate fi impusă pentru o anumită cauză, în baza naturii acesteia. O cauză nu va parcurge toate etapele procedurii judiciare complete decât dacă există motive pentru aceasta și părțile interesate doresc acest lucru. O cauză poate fi soluționată, de exemplu, de un singur judecător, fără o sesiune orală pregătitoare sau printr-o procedură în totalitate scrisă. De asemenea, cauzele civile necontencioase dispun de propria procedură specifică. Creanțele necontestate sunt procesate folosind procedura simplă descrisă mai sus (a se vedea secțiunile „Procedura de «Somație de plată» – Finlanda” și „Procesare automată – Finlanda”).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Așa cum se specifică mai sus, valoarea monetară a creanței nu este relevantă. Forma procedurii depinde de conținutul calitativ al cauzei.

1.2 Aplicarea procedurii

Acțiunile în cauzele civile sunt inițiate prin depunerea, la o instanță districtuală (*käräjäoikeus*), a unei cereri scrise de chemare în judecată. Creanțele necontestate pot fi depuse, de asemenea, folosind o cerere electronică (a se vedea secțiunea „Procedura de «Somație de plată» – Finlanda”).

1.3 Formulare

Nu există niciun formular la nivel național, cu excepția unui formular de notificare cu privire la intenția de a contesta o decizie a instanței districtuale. Unele instanțe districtuale au creat formulare pentru tipuri specifice de corespondență; acestea sunt, de obicei, formulare de cerere sau de răspuns. Utilizarea formularelor nu este obligatorie.

Creanțele necontestate pot fi depuse, de asemenea, folosind un formular de cerere electronic (a se vedea secțiunea „Procedura de «Somație de plată» – Finlanda”).

1.4 Asistență

Grefele instanțelor furnizează recomandări de ordin procedural, dacă este necesar.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În cazul creanțelor necontestate, nu este necesară furnizarea de probe. În cazul unei proceduri în totalitate scrise, se examinează numai probele scrise. Nu există dispoziții speciale care să afirme că norme specifice s-ar aplica în cazul obținerii de probe în cauzele privind cereri cu valoare redusă.

1.6 Procedura scrisă

O cauză poate fi soluționată fără o audiere orală, doar pe baza probelor scrise. Cauzele necontencioase sunt întotdeauna soluționate în acest fel. Creanțele contestate pot fi soluționate doar pe baza probelor scrise dacă natura cauzei nu impune necesitatea unei ședințe de judecată și niciuna dintre părțile interesate nu obiectează cu privire la utilizarea procedurii scrise.

1.7 Conținutul hotărârii

Nu există dispoziții specifice privind conținutul hotărârilor în cauzele privind cereri cu valoare redusă.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

De regulă, părți care pierde i se impune să plătească toate cheltuielile de judecată rezonabile suportate de partea adversă în legătură cu respectiva cauză. Cu toate acestea, au fost stabilite plafoane pentru rambursarea cheltuielilor în cazul creanțelor necontestate și în cauzele care implică chiria pentru locuințe. În aceste cazuri, valoarea maximă a cheltuielilor a căror plată către reclamant poate fi impusă părâtului fără câștig de cauză se regăsește într-un tabel al costurilor.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Natura cauzei nu are nicio importanță în ceea ce privește dreptul de recurs. Procedura de recurs este identică pentru toate cauzele. Notificarea cu privire la intenția de a face recurs împotriva unei decizii a instanței districtuale trebuie transmisă într-un anumit termen-limită, iar căile de atac sunt audiate de Curțile de apel (*hovioikeus*).

Ultima actualizare: 08/02/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Da, există o procedură specială pentru litigiile de drept civil cu privire la cereri cu valoare redusă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura specială pentru litigiile de drept civil cu privire la cereri cu valoare redusă este aplicată de instanța de fond ordinară (instanța districtuală – „tingsrätt”) atunci când cererea reclamantului este sub o anumită valoare-limită. Aceasta este în prezent (începând cu 2013) 22 500 SEK. Valoarea-limită nu este o sumă stabilită de lege, ci este legată de așa-numitul preț de bază, însemnând că valoarea-limită este calculată în raport cu evoluția prețurilor.

1.2 Aplicarea procedurii

Posibilitatea de utilizare a acestei proceduri nu este limitată la anumite tipuri de cauze, precum cauzele de drept civil în domeniul consumatorilor. Trebuie îndeplinite următoarele criterii: cauza trebuie să fie o acțiune civilă, iar valoarea litigiului trebuie să se situeze sub valoarea-limită. Procedura nu poate fi utilizată în cauzele de dreptul familiei.

1.3 Formulare

Nu există niciun formular standard pentru inițierea procedurii pentru o cauză cu privire la o cerere cu valoare redusă. Există un formular pentru depunerea unei cereri de chemare în judecată, care poate fi folosit indiferent de valoarea care face obiectul cauzei. Formularul este disponibil pe site-ul Administrației Instanțelor Naționale Suedeze („Domstolsverket”) (<http://www.domstol.se/>) în [limba suedeză](#) și [limba engleză](#).

1.4 Asistență

În cazul în care calea de atac este inițiată în cadrul unei instanțe districtuale („tingsrätt”), se asigură asistență pentru procedurile de inițiere. Autoritățile de stat au o obligație generală de furnizare a unui serviciu de asistență, care este consacrată în lege. Această obligație înseamnă că persoanele pot contacta telefonic sau vizita o instanță districtuală, de exemplu, și pot beneficia de consiliere cu privire la procedurile și normele care li se aplică. Președintele completului are, de asemenea, obligația de a se asigura că aspectele care fac obiectul cauzei sunt clarificate și că părțile indică elementele pe care intenționează să se bazeze în cauză, în cursul pregătirii cauzei și în funcție de natura acesteia. În practică, judecătorul își exercită atribuțiile prin întrebări și observații suplimentare.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Nu există norme speciale pentru cauzele cu privire la cereri cu valoare redusă. Astfel, pot fi prezentate atât declarații orale, cât și probe scrise. Declarațiile scrise ale martorilor sunt permise numai în anumite situații speciale. Mai multe informații privind normele de obținere a probelor în temeiul legislației suedeze sunt disponibile [aici](#).

1.6 Procedura scrisă

Există posibilitatea ca instanța să pronunțe o hotărâre doar pe baza procedurii scrise. Această posibilitate este folosită în cazul în care procedura verbală nu este nici necesară pentru examinarea cauzei, nici solicitată de oricare dintre părți.

1.7 Conținutul hotărârii

Nu există norme speciale privind pronunțarea unei hotărâri în cauzele cu privire la cereri cu valoare redusă. Următoarele reguli se aplică tuturor cauzelor de drept civil, inclusiv hotărârilor pronunțate în cauzele cu privire la cereri cu valoare redusă. Hotărârea trebuie emisă în scris și să conțină următoarele informații în secțiuni separate: denumirea instanței și data și locul de emisie a hotărârii, părțile și reprezentanții sau consilierii lor, partea dispozitivă a hotărârii, pretențiile și susținerile părților și circumstanțele pe care se bazează, precum și motivele hotărârii, inclusiv informațiile privind ceea ce s-a dovedit în cauză.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Normele speciale privind costurile sunt elementul specific cel mai important al cauzelor cu privire la cereri cu valoare redusă. Partea care câștigă procesul are dreptul la despăgubiri doar pentru o oră de consiliere juridică, o singură dată, la fiecare instanță, precum și pentru taxa de depunere a cererii, cheltuielile de deplasare și diurnă în legătură cu ședința instanței, costurile obținerii probelor de la martori și costurile traducerii documentelor. Despăgubirile vor fi acordate în cazul în care costurile au fost rezonabile pentru ca partea în câștig de cauză să își poată exercita drepturile. Prin urmare, remunerarea reprezentanților nu este compensată peste valoarea care corespunde unei ore de asistență.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

O hotărâre pronunțată de o instanță inferioară poate fi atacată în fața unei instanțe superioare.

Pentru ca instanța de al doilea grad de jurisdicție („hovrätt”) să examineze hotărârea pronunțată de instanța districtuală („tingsrätt”), este necesară admiterea căii de atac. Calea de atac este admisă numai dacă examinarea de către o instanță superioară este importantă pentru aplicarea corespunzătoare a legii, dacă există motive care justifică modificarea hotărârii instanței districtuale sau dacă există alte motive rezonabile pentru examinarea căii de atac. O parte care dorește să introducă o cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate de instanța districtuală trebuie să facă acest lucru în scris, iar calea de atac trebuie să ajungă la instanța districtuală în termen de trei săptămâni de la data pronunțării hotărârii.

Ultima actualizare: 05/11/2015

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.